

A ȘAPTEZECEA SĂPTĂMÂNĂ A LUI DANIEL

Mulțumesc, foarte mult frate Neville. Bună dimineața, prieteni. Este un privilegiu să fim iarăși la Tabernacol în această dimineață pentru a continua acest Mesaj mareț pe care ne dăm silința să-l explicăm, și anume: A șaptezecoa săptămână a lui Daniel. Suntem fericiți să vedem ce mulți oameni au venit în această zi fierbinte, dar ne pare rău că nu avem destule scaune. Oamenii stau înghesuiți unul lângă altul pe lângă pereți, ceea ce nu este prea comod, iar dacă nu stați comod, cum ar trebui, nu puteți înțelege. Voi face însă tot posibilul ca să termin repede.

Totuși, cred că dacă vă voi ține mai mult, mă veți ierta, deoarece în seara aceasta, vom așeza acest Mesaj. Noi l-am împărțit în trei, ca să fim siguri că-l înțelegem.

Desigur, adunarea de aici știe că aceste Mesaje sunt înregistrate și trimise în toată lumea. Practic, fiecare națiune de pe pământ primește aceste înregistrări. Acesta este motivul pentru care aș vrea să spun următorul lucru celor care ascultă această bandă: oricine sunteți, și în orice parte a lumii trăiți, s-ar putea să existe momente în care nu veți fi de acord cu mine cu privire la învățătura pe care o dau, dar aș vrea să vă spun ceva, frații mei, poate că dacă ați explica aceste lucruri cum le vedeți, explicațiile voastre ar fi diferite de ceea ce cred eu, dar aș fi bucuros să vă ascult ce aveți de zis.

Eu fac aceasta cu gândul să aduc aceste Mesaje din Cuvântul lui Dumnezeu, pentru zidirea Bisericii, a întregii Biserici, a Bisericii universale a lui Hristos. Eu cred, fără nici o umbră de îndoială, că trăim în ultima zi, de aceea mă străduiesc să explic aceste lucruri, fără să presez într-un fel sau altul. Din câte știu, nu m-am făcut niciodată vinovat de așa ceva.

De multe ori, oamenii ascultă benzile și spun: „Eu nu sunt de acord cu aceasta! El

nu-și cunoaște învățătura, nu cunoaște Scriptura.” S-ar putea să fie adevărat. Nu vreau să spun că nu este adevărat, dar în ce mă privește, eu studiez și nu iau cuvintele oamenilor, ci ale lui Dumnezeu. Citesc și ceea ce au spus alții și îi apreciez pentru eforturile lor, dar apoi duc aceste lucruri în fața lui Dumnezeu și stărui până când pot să le explic de la Geneza până la Apocalipsa, iar când văd că problema respectivă se leagă peste tot în Biblie, știu că sunt aproape de Adevăr. Desigur, dacă voi aveți dreptate, o recunosc, iar dacă greșiți, vă avertizez ca să vă corecți.

Ne bucurăm pentru toți oamenii care sunt aici în această dimineață și pentru toți care aud aceste înregistrări. Totul se face pentru Împărăția lui Dumnezeu. Eu am foarte mulți prieteni buni în toată lumea și nădăjduiesc că îmi voi petrece veșnicia împreună cu ei. În inima mea nu este gândul de a-i amăgi pe oameni în nici un fel, ci fac tot ce pot ca să-i ajut.

Mă simt ca Solomon atunci când se ruga să i se dea înțelepciune ca să poată călăuzi corect poporul lui Dumnezeu. Aceasta este și rugăciunea mea sinceră.

Colaboratorii mei sunt aici. Îi văd pe fratele Mercier și pe fratele Roy Rorbers, pe fratele Neville și pe Billy Paul, fiul meu. Gene este și el pe aici pe undeva, și la fel ceilalți frați – Teddy și ceilalți. Eu îi apreciez foarte mult pe acești oameni care vin să mă ajute.

Îmi amintesc că nu demult, fratele Leo a avut o vedenie sau un vis, într-o noapte, înainte de a ne cunoaște. El a văzut sus, în văzduh, vârful unui munte ca o piramidă. Eu eram acolo sus și predicam. A urcat să vadă despre ce este vorba, iar când a ajuns în vârf a văzut o lumină argintie, în timp ce eu stăteam acolo și predicam oamenilor. Mi-a atras atenția și, când m-am uitat la el, m-a întrebat:

„Cum ai reușit să ajungi acolo? Și cum aș putea ajunge eu, acolo?”

„Leo”, i-am răspuns eu, „nimeni nu poate ajunge aici, ci Dumnezeu trebuie să-l aducă pe om aici. Tu nu trebuie să vii aici sus, ci trebuie să mergi jos, după ce ai văzut aceste lucruri și să depui mărturie printre oameni că acesta este Adevărul.”

Și Leo a coborât să mărturisească înaintea oamenilor. Cât timp a trecut de atunci, frate Leo? Câțiva ani, nu-i așa? Câțiva ani.

Din câte știu, de atunci el a fost credincios și a mărturisit oamenilor că această slujbă vine de la Dumnezeu. Eu nu vreau ca ea să vină de la mine, deoarece în om nu există nimic bun. Înțelegeți? Ea trebuie să vină de la Dumnezeu.

Ieri după-amiază am dat mâna cu prietenul meu, fratele West. Nu l-am văzut în clădire în această dimineață. Ba da, l-am văzut acum. Știți de la ce distanță vin oamenii cu mașina până aici? Tocmai din Alabama vin ca să fie aici pentru o duminică.

Pe fratele Welch Evans nu l-am văzut duminica trecută, dar cineva a spus că astăzi este aici. Oamenii aceștia conduc din Tifton, Georgia ca să fie aici. Fratele de aici este colaboratorul lui. Mă refer la fratele Palmer din Macon, Georgia. Cred că o văd acolo în spate și pe sora Ungren împreună cu ceilalți. Ei vin tocmai din Memphis, Tennessee. Sunt și alții de prin alte părți. M-am întâlnit aici cu o doamnă din Carolina de Sud. Unii vin de la Chicago.

Gândiți-vă, oamenii aceștia conduc sute de mile pentru a lua parte la o adunare, iar când ajung aici, nu au loc pe scaune, și trebuie să stea și să transpire într-o clădire veche și încinsă, fără aer condiționat. Ei iau banii de la masa copiilor lor, ca să vină aici să asculte un Mesaj. Să-mi spună cineva că dincolo de acestea nu-i așteaptă un loc minunat în care vor merge într-o zi! Sigur că există. Acea este credincioșie. Oamenii aceștia sunt plătitori de zeciuială, nu numai că vin aici, dar acești oameni aduc zeciuiala și ofertele în Casa Domnului, încercând că facă ce este corect. Dumnezeu să-i binecuvânteze din plin pe acești oameni credincioși, iar harul și îndurarea Sa să fie cu ei.

Îl văd pe prietenul meu Charlie Cox și pe ceilalți din partea de sud a statului Kentucky. Peste tot unde privesc, văd oameni veniți din diferite locuri.

Nu-mi amintesc numele tânărului de aici. Ne-am întâlnit la Chicago. Ești de la o școală biblică departe de aici, nu-i așa? Școala biblică a „Adunării lui Dumnezeu” din Springfield, Missouri. Da, foarte bine. Vedeți, oamenii vin de pretutindeni la această bisericuță veche.

Mă gândesc în urmă cu vreo treizeci de ani, la dimineața când am pus piatra de temelie a acestei clădiri. Stăteam chiar acolo, pe strada Șapte, la depărtare de un bloc. Pe atunci eram tânăr, și nu eram căsătorit. Atunci am avut o vedenie în care am văzut o mulțime de oameni care se îngrămădeau aici, venind de pretutindeni. Eram foarte fericit stând aici, în spatele amvonului. Atunci, El mi-a spus: „Acesta nu este Tabernacolul tău!” după care m-a așezat jos, sub cerul liber. Voi știți ce s-a întâmplat mai departe; totul este scris pe acea pagină din Biblie pe care am așezat-o în piatra de temelie.

Sunt foarte recunoscător pentru voi toți. Este foarte puțin să spun doar: „Da, sunt recunoscător pentru voi.” Însă mă rog pentru voi și cred în voi, cred în lucrarea pe care Dumnezeu o face în voi. Eu nu pot să cred că un bărbat sau o femeie ar conduce sute și sute de mile până aici, numai ca să arate cum sunt îmbrăcați. Nu cred că ar face aceasta. Ei nu ar veni numai ca să fie văzuți. Nu, cu siguranță, nu! Ei vin aici pentru că, caută cu adevărat mântuirea sufletului lor, de aceea, rugăciunea mea este: „O, Doamne, ajută-mă să fiu sincer măcar pe jumătate cât sunt ei și să le slujesc din toată inima, cu privirile ațintite spre Dumnezeu!”

Mesajul din dimineața aceasta, este reprezentat aici, pe tablă, pentru a vă ajuta să înțelegeți ce vorbesc.

Aceste șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel au necesitat un studiu îndelungat. De la sfârșitul săptămânii trecute, când am fost aici, am studiat două zile și două nopți, încercând să aflu adevărul. Totul trebuie să fie în concordanță cu restul

Bibliei, înțelegeți? Nu poți să iei un verset, să-i dai o interpretare și să spui: „Iată ce spune acest verset”, pentru ca apoi să te întorci și să spui: „Bine, dar aici Biblia spune altceva, care contrazice versetul de mai înainte.” Așa ceva nu este posibil. Biblia trebuie să spună același lucru tot timpul, iar dacă tu găsești undeva o contradicție, problema este cu tine, nu cu Biblia. În felul acesta am încercat eu să învăț.

Fiindcă veni vorba despre benzile care se înregistrează: Critica cea mai aspră pe care mi-au atras-o aceste înregistrări de la frații mei din diferite părți ale lumii, este în legătură cu ceea ce învăț eu: că prin harul Său, Dumnezeu ne-a ales mai înainte de întemeierea lumii.

Frații mei pentecostali, eu știu că vederile voastre sunt legaliste și că este puțin supărător pentru vederile voastre, dar, ca frați creștini, n-ați vrea să aveți destulă considerație încât să vă așezați pe genunchi cu Biblia înaintea lui Dumnezeu și să Îl rugați să v-o explice? N-ați vrea să faceți aceasta? Nu ați vrea să luați vederea voastră legalistă și s-o conectați de la Geneza la Apocalipsa?

În ce privește sămânța șarpelui, acesta este „ucigașul.” Mulți oameni nu cred aceasta, dar dacă veți citi în Geneza, veți vedea că Biblia spune clar că șarpele a avut o sămânță:

„Vrăjmășie voi pune între sămânța șarpelui și sămânța femeii.” (vezi Geneza 3.15). Deci șarpele a avut o sămânță, iar dacă sămânța șarpelui a fost duhovnicească, înseamnă că Isus nu a fost un om, pentru că și Sămânța femeii a fost duhovnicească. Amândoi au avut câte o sămânță, iar vrăjmășia dintre ele mai există și acum. Șarpele a avut o sămânță. Dacă vă veți lua Biblia, veți îngenunchea și veți sta cu adevărat smeriți în fața lui Dumnezeu, cred că El vă va descoperi acest lucru.

Dacă nu înțelegeți, eu sunt gata oricând să fac tot posibilul să vă ajut printr-o scrisoare, printr-o convorbire particulară, sau altfel. Desigur, noi ne dăm seama că

aceasta nu îl salvează pe om, și nici nu îl osândește, ci doar aduce lumină asupra unei probleme în legătură cu care ne străduim atât de mult să-i facem pe oameni să vadă. Ea aduce lumină și atât.

Am spus aceasta din pricina înregistrărilor care merg pretutindeni.

Să ne plecăm capetele pentru un moment, înainte de a ne apropia de Autorul acestui Cuvânt. Câți dintre cei prezenți aici sunt în nevoie? Spuneți doar: „Eu sunt în nevoie, Doamne, îndură-te de mine!” Domnul să vă binecuvânteze. Iar pentru cei care ascultă banda, fie ca Domnul să vă rezolve cauzele când o auziți.

Tatăl nostru care ești în ceruri, îți suntem recunoscători pentru toate și știm că nu merităm nimic, dar în această dimineață, ne apropiem de tronul harului Tău, pentru că ni s-a dat această posibilitate.

Isus a spus: *„Orice veți cere de la Tatăl în Numele Meu, voi face”* și noi știm că acesta este Adevărul.

Probabil că vor fi zeci de mii de creștini care se vor naște din nou auzind aceasta, atât din adunarea de aici cât și de pretutindeni unde vor merge aceste benzi. Noi știm, Tată, că atunci când ne naștem din nou, duhul nostru se naște de sus. Duhul lui Dumnezeu, Duhul Sfânt, este peste noi. Noi ne dăm seama că Duhul Sfânt este Atotputernic și poate să facă orice ne-am dori noi. Acesta este motivul pentru care, Te rugăm, Tată ceresc, să ne dai credință în acest Duh, pentru ca El să ne poată împlini toate dorințele și cererile, spre slava Împărăției lui Dumnezeu; să vindece toate bolile și suferințele noastre, ca să putem sluji lui Dumnezeu cu toată ființa noastră.

Deschide-ne urechile înțelegerii astăzi, pentru că eu îmi voi da silința să fac lumină asupra acestei probleme importante și s-o clarific în mintea oamenilor. Eu mi-am notat aici pe hârtie, Doamne, și am desenat această reprezentare pe tablă, dar ele

nu sunt suficiente ca să ne facă să înțelegem. Acesta este motivul pentru care strigăm către Tine, marele Învățător care a scris Cuvântul, care l-a inspirat, care l-a dat profetului Daniel, și Te rugăm să ne trimiți și nouă inspirația Ta, să ne dai înțelegere, pentru că noi trăim în zilele din urmă și El a spus că această Carte va fi pecetluită până la timpul acesta. Îngăduie ca în inimile noastre să fie o credință fertilă, care va permite Cuvântului să prindă Viață, să lumineze și să rodească roadele neprihănirii în viețile noastre, pentru că acesta este scopul Lui. Noi avem credință în Dumnezeu; fie ca aceasta să ne aducă ce am cerut în această dimineață. Acum, așteptăm smeriți și ne dedicăm Ție, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Suntem recunoscători pentru că avem privilegiul de a deschide Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu.

Motivul pentru care mi-am luat sarcina de a explica aceste lucruri este că noi trecem prin Apocalipsa și venim prin cele șapte epoci ale Bisericii. La sfârșitul capitolului 3 din Apocalipsa, Biserica este luată de pe pământ și dusă în slavă. Eu vreau din toată inima să explic aceste lucruri oamenilor, pentru că ei așteaptă să se întâmple ceva scris în Apocalipsa și care nu se aplică epocilor Bisericii. Noi suntem mult mai aproape de sfârșit decât vă gândiți.

Cu câteva zile în urmă, într-o seară, m-a chemat nora mea, spunându-mi că un om numit Andy Herman (un verișor de-al meu) zace în spital pe moarte. M-am dus imediat la el, îl dopaseră atât de mult, încât adormise și n-am putut să vorbesc cu el. M-am rugat Domnului să-l țină în viață până voi putea să-i vorbesc. Era un om bun, dar nu era creștin. El nu este unchiul meu, ci verișorul meu, căsătorit cu o verișoară a mea.

Mătușa Ade, care era acolo, mi-a zis: „Billy, în toți acești optzeci de ani ai vieții lui, el nu a slujit Domnului, dar acum câteva săptămâni stătea în casă și atunci s-a întâmplat ceva.” El avea optzeci de ani, așa că desigur nu lucra foarte mult. Mătușa mi-a spus că a chemat-o în casă și i-a zis: „Ade, știi ceva? Acum câteva minute, Hristos a venit în fața mea.” Ea l-a privit mirată și a spus: „Andy, ce s-a

întâmplat?”

„Nimic. A venit chiar în fața mea și mi-a spus ceva.”

„Ce ți-a zis?” l-a întrebat ea.

„Este mai târziu decât crezi.”

Și iată că două sau trei săptămâni mai târziu, trăgea să moară paralizat în spital.

Auzind ce mi-a spus, i-am zis: „Mătușă Ade, să-ți fie rușine pentru că nu m-ai chemat pe mine sau pe altcineva ca să-i pregătească inima pentru acest ceas în care a ajuns acum!”

L-am rugat pe Domnul să-l țină în viață ca să-i pot vorbi. El nu putea să vorbească, dar l-am întrebat: „Mă auzi, unchiule Andy?” El a dat puțin din cap în semn că mă aude. Atunci m-am rugat pentru el, căci trebuia să-și mărturisească păcatele înaintea lui Dumnezeu. Voiam să-l botez, iar mătușa Ade avea aceeași dorință.

Am coborât să mă duc la o tânără care locuia în apropiere și în viața căreia Domnul lucrase în mod deosebit. Ai ei voiseră s-o ducă la un spital de boli nervoase, dar Domnul a vindecat-o și a adus-o înapoi.

Pe drum, m-am întâlnit cu o soră de culoare, care mi-a zis: „Tu ești fratele Branham?”

„Da, eu sunt.”

„Îți mai aduci aminte de mine? Sunt doamna Drye.”

„Da, cred că-mi amintesc.”, am răspuns eu.

„Pete Drye și ceilalți...”

„Da, îmi aduc aminte.”

Ea s-a uitat în cameră, în timp ce eu mă întrebam de ce-mi spusese acele cuvinte. Unchiul Andy se ridicase în pat și își mișca mâinile ca oricare altul, încercând să se dea jos din pat, ca să plece. El și soția lui, vin acum ca să fie botezați în Numele Domnului Isus.

De ce v-am spus aceasta? Pentru că este mai târziu decât credem, și cred că aceste șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel ne vor face să înțelegem aceasta.

Majoritatea fraților noștri pentecostali (cum am spus și mai devreme), nu sunt de acord cu aceasta, ci ei așteaptă să se întâmple ceva mare, puternic. Frații mei, dacă veți asculta cu atenție, veți vedea că acel ceva mare și puternic a trecut deja, iar Isus este gata să se întoarcă. Biserica pleacă în capitolul 3 din Apocalipsa. Ultimul lucru despre care se vorbește acolo, fiind mesagerul din ultima epocă. Apoi este vorba despre iudei, până la întoarcerea Lui cu Mireasa, în capitolul 19. De la capitolul 6, până la capitolul 19 este vorba numai despre Iudei.

Eu am vrut să vorbesc cu bunul meu frate Wood despre peceți, deoarece el și familia lui au fost „Martori ai lui Iehova”, și am vrut să-i arăt că cei o sută patruzeci și patru de mii, nu au nici o legătură cu neamurile. Ei sunt iudei. Vedeți, ei nu sunt trupul tainic al lui Hristos pe pământ, astăzi. Mireasa este acel Trup tainic. Noi suntem botezați în acel Trup tainic, prin Duhul Sfânt.

Noi am citit din cartea lui Daniel, dar o vom face din nou, pentru că este Cuvântul lui Dumnezeu. Deci, **Daniel 9.24-25:**

„Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale celei sfinte, până la încetarea fărădelegilor, până la ispășirea păcatelor, până la ispășirea nelegiurii, până la aducerea neprihănirii veșnice, până la pecetluirea vedeniei și prorociei, și până la ungerea Sfântului sfinților.”

„Să știi dar, și să înțelegi...” (Despre aceasta am vorbit duminica trecută, seara și ne-am oprit aici, la „ungerea Sfântului sfinților”, așa că în dimineața aceasta vom începe de la versetul 25):

„Să știi dar, și să înțelegi, că de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului (cetatea sfântă a lui Daniel,) până la Mesia, vor trece șapte săptămâni; apoi timp de șaiszeci și două de săptămâni, piețele și gropile vor fi zidite din nou, și anume în vremuri de strâmtorare.

După aceste șaiszeci și două de săptămâni, Mesia va fi stârpit, și nu va avea nimic. (În versiunea engleză este scris: „Unsul va fi stârpit, dar nu pentru El însuși.”). **Poporul unui domn care va veni, va nimici cetatea și sfântul Locaș, și sfârșitul lui va fi cu mare potop; este hotărât că războiul va ține până la sfârșit și împreună cu el și pustiirile.** (Țineți minte, acesta este sfârșitul războiului. Îl avem aici, pe tablă. Acum începem cu altceva.)

El va face un legământ trainic cu mulți, timp de o săptămână, dar la jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa și darul de mâncare, și pe aripa urâciunilor idolești va veni unul care pustiște, până va cădea asupra celui pustiit prăpădul hotărât.”

Oh, ce lecție! Zilele trecute i-am spus soției mele: „Mă întreb dacă oamenii chiar

înțeleg aceste lucruri?” Dorința mea este ca voi să înțelegeți, așa că dacă va fi nevoie, vom sta toată ziua aici. Vreau să înțelegem totul și să cunoaștem Adevărul. Oh, dacă ați putea să-l vedeți!

După ce vom termina, voi lăsa desenul aici și veți putea veni după-amiază, sau oricând doriți, ca să-l copiați, deoarece el vă va ajuta să înțelegeți.

Să facem acum o scurtă recapitulare, ca să avem o bază pentru ceea ce va urma. Daniel își făcea griji pentru poporul său, deoarece citise că prorocul Ieremia spusese că vor sta în robie timp de șaptezeci de ani. El și-a dat seama că trecuseră deja șaiszeci și opt de ani de când erau acolo, și știa că timpul se apropia. Astfel, a lăsat la o parte toate treburile lui, și-a întors fața spre Dumnezeu și, postind în sac și cenușă, s-a rugat să înțeleagă când va fi timpul acela.

Daniel voia să știe aceasta pentru poporul său, deoarece citise ce spusese profetii de dinaintea lui, a înțeles că ajunseseră aproape de sfârșit și l-a căutat pe Dumnezeu ca să afle cât de aproape este sfârșitul. Eu cred că și noi, văzând că am ajuns la capătul drumului, ar trebui nu să ne îmbrăcăm în sac și în cenușă, ci să aruncăm afară din viața noastră toate grijile și toate lucrurile lumești și să-L căutăm pe Dumnezeu ca să aflăm în ce zi a anului suntem, pentru că noi vedem că suntem la sfârșit și astfel, Biserica va posti, se va ruga și va fi gata. Eu nu știu să explic aceste lucruri, de aceea, de fiecare dată am evitat să vorbesc despre ele, spunând: „A, cele șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel?”, deoarece nu puteam să le înțeleg. Totuși, acum mi-am luat însărcinarea de a explica și cred că voi putea s-o fac prin harul lui Dumnezeu și cu ajutorul Lui, ca să vă arăt cât de aproape suntem de venirea Domnului.

Daniel mai avea doi ani de robie. Pe când se ruga, iată că a venit în grabă la el, îngerul Gavril ca să-i spună când avea să plece din robie și tot ce fusese hotărât pentru poporul lui. Astfel, El i-a spus:

„Au mai rămas 70 de săptămâni pentru iudei.”

Noi am văzut apoi, că vizita îngerului a avut șase scopuri:

- încetarea fărădelegilor;
- ispășirea păcatelor;
- ispășirea nelegiuirilor;
- aducerea neprihănirii veșnice;
- pecetluirea vedeniei și a profeției;
- ungerea Sfântului sfinților.

Noi am vorbit duminica trecută despre situația în care se afla Daniel și despre mai multe lucruri din Scriptură, pe care urma să le citiți acasă. Le-ați citit? V-au plăcut? Minunat.

În legătură cu cel de-al șaselea scop: ungerea Sfântului sfinților, noi am văzut că Sfântul sfinților a simbolizat întotdeauna Cortul, Biserica. Prin urmare, ultimul lucru care urma să se facă, era ungerea Sfântului sfinților. Acesta este Cortul din Împărăția de o mie de ani, unde vom locui împreună cu El.

Astăzi, noi ne întrebăm: „Ce înseamnă cele șaptezeci de săptămâni?”, deoarece acesta este un subiect vital.

Noi știm că Scriptura nu poate să mintă, ci ea trebuie să fie Adevărul, așa că dacă îngerul a venit și i-a spus lui Daniel că sunt numai șaptezeci de săptămâni rămase pentru iudei, înseamnă că așa este. La prima vedere, noi am fi tentați să credem că aceste săptămâni ar avea fiecare câte șapte zile, dar în profeție se vorbește întotdeauna simbolic.

Fără îndoială, de-a lungul vremii au existat sute de oameni învățați, capabili, care au încercat să explice ce înseamnă aceste șaptezeci de săptămâni. Eu am citit multe din comentariile lor pe această temă și sunt foarte recunoscător domnului Smith de la Biserica Adventistă, pentru vederile lui; îi sunt recunoscător domnului

Larkin pentru vederile lui; și le sunt recunoscător tuturor acestor mari învățați pentru vederile lor, deoarece citindu-le, am găsit lucruri bune, care mi-au adus multă lumină, dar ca să găsesc ce voiam, am cercetat Enciclopedia timpului, ca să aflu ce înseamnă „Timpul.”

Biblia ne vorbește despre o vreme, două vremi și o jumătate de vreme. Ce înseamnă o vreme? Ce înseamnă o săptămână? Au trecut trei mii patru sute treizeci de ani de când Dumnezeu a început să Se ocupe de iudei. Foarte mult timp! Și aici, vedem că Daniel vorbește despre o vreme, două vremi și o jumătate de vreme, precum și despre cele șaptezeci de săptămâni, în anul 538 î.Hr.

Ce pot însemna cele șaptezeci de săptămâni? Păi, el era încă în Babilon, totuși Dumnezeu i-a spus că cele șaptezeci de săptămâni erau tot timpul hotrât pentru poporul său.

Biserica mea de aici știe că, de mulți ani, eu obișnuiesc să spun: „Dacă vrei să știi ce zi a săptămânii este, uită-te la calendar, dar dacă vrei să știi în ce vreme trăim, uită-te la iudei.” Acesta este singurul ceasornic. Dumnezeu nu a alocat anumite timpuri pentru neamuri, acolo nu era un anumit spațiu de timp. Cred că aici s-au încurcat mulți mari scriitori pentru că au încercat să aplice acest timp atât iudeilor cât și neamurilor. Spun aceasta, pentru că El a spus: *„au fost hotărâte pentru poporul tău.”* El vorbea cu Daniel, nu cu Biserica. Era vorba despre poporul lui Daniel, despre iudei. Dacă spuneți că El vorbea Bisericii, nu ajungeți nicăieri, sunteți în urmă de tot, chiar înainte de venirea lui Hristos. Dar El le vorbea iudeilor, de aceea iudeul este cronometrul lui Dumnezeu. Vă amintiți că nu demult a venit la mine acasă fratele Arganhbright din California, vice-președintele Asociației Internaționale a Oamenilor de Afaceri ai Evangheliei Depline, și mi-a adus un film: *„Trei minute până la miezul nopții”*. Filmările fuseseră făcute în timpul unor cercetări științifice. Văzându-i pe iudei cum se întorc în patria lor, eu am venit aici, la Tabernacol, și am spus: *„Mă simt de parcă m-am întors la Domnul a doua oară.”* Mulți dintre voi își amintesc. *„Să-i văd pe acei iudei întorcându-se înapoi !”*

Isus a spus în Matei 24: *„Când vedeți smochinul înmugurind,”* voi știți ce trebuie

să așteptați. Vedeți, iudeii întorcându-se!

Am scris aici câteva comentarii pe care aș vrea să le citesc. Am să vorbesc rar, ca să vă puteți lua notițe. De la capitolul 3 și până la capitolul 19 din Apocalipsa, totul se referă la evrei, fără nici o legătură cu biserica. Voi nu puteți schimba aceasta. Ea nu este acolo.

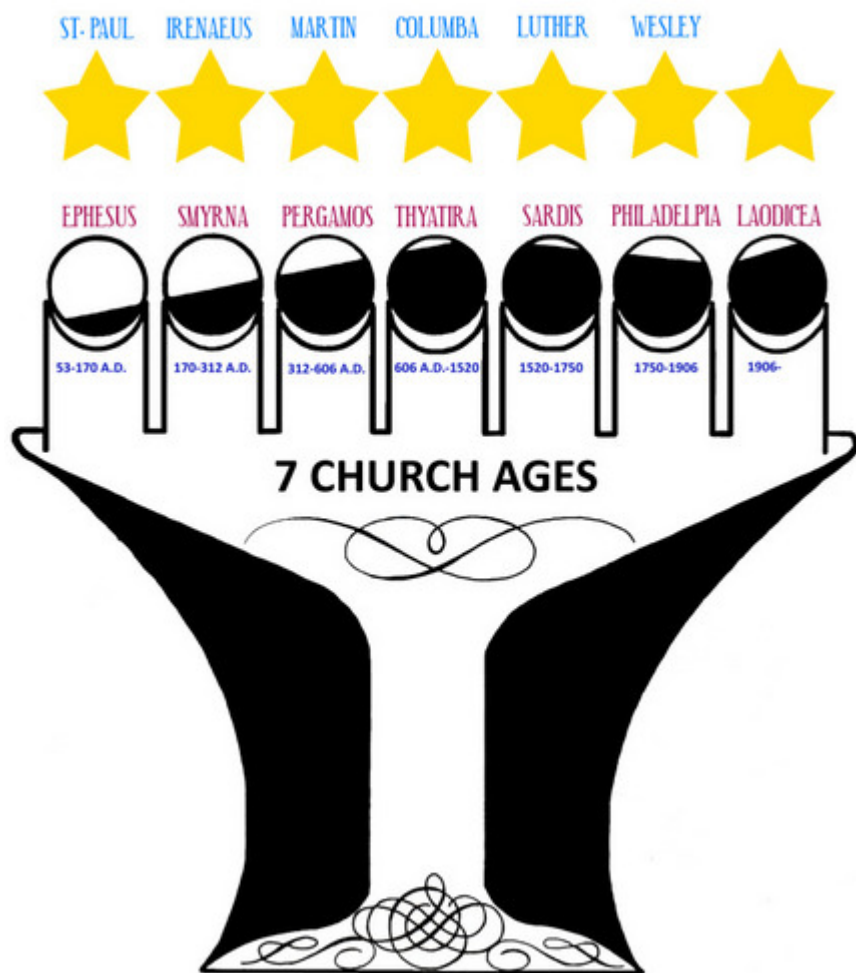
Am să vă explic cum am aflat aceasta. Am desenat pe tablă împărțind timpurile în spațiu pentru ca fiecare să poată înțelege. Cred că de acolo, din spate, nu se poate vedea, deoarece scrisul este prea mic. Este scrisul lui Becky. Eu am făcut un desen și mai urât, dar Becky a desenat această imagine a chipului din visul lui Nebucadnețar. Cred că seamănă mai mult cu o fată, decât cu un bărbat, dar, oricum, ne va da informațiile necesare.

Cele șaptezeci de săptămâni nu au nici o legătură cu biserica. Dacă observați, aici, pe schiță, eu am epoca Bisericii între cele șaptezeci de săptămâni.

Desenul cu bisericile a fost făcut de un frate din Georgia atunci când am trecut prin epocile Bisericii, pentru a putea înțelege mai bine. Porțiunea albă din biserica de aici (Efes) înseamnă că toată învățătura era apostolică. Apoi, în cea de-a doua epocă a Bisericii apare doctrina Nicolaiților - mai bine zis este vorba de faptele Nicolaiților - pentru că nu deveniseră încă o doctrină. Acest lucru s-a întâmplat în epoca a treia (Pergam), iar în cea de-a patra epocă a Bisericii, avem biserica organizată, Roma papală. Epoca a patra (Tiatira) a fost epoca întunecoasă. Observați, porțiunea întunecată de acolo, reprezintă Nicolaiismul sau Romanismul, în timp ce porțiunea albă îl reprezintă pe Duhul Sfânt, Biserica. În vremea apostolului Pavel, toată Biserica apostolică a fost umplută cu Duhul Sfânt, apoi, în biserică au început să vină înăuntru aristocrații, care în final s-au consolidat și au făcut o biserică nouă, diferită de aceasta, iar biserica cea mică a fost prigonită, arsă pe rug, ucisă cu pietre, aruncată la lei și așa mai departe.

În epoca reformei, a venit Luther, care a adus puțină lumină. Vedeți? În zilele lui

Wesley, lumina s-a mai mărit puțin, dar în ultima epocă a bisericii, Biserica Laodicea, epoca în care trăim noi, nu este prea multă lumină.

Cele șapte epoci ale Bisericii și trimișii lor.

Cineva care a văzut această reprezentare, mi-a zis: „Să-ți fie rușine, frate Branham! Așa reprezintă tu această zi măreață a iluminării?”

„Nu ai dreptate,” i-am răspuns eu.

Amintiți-vă că aceasta este singura epocă a bisericii în care Hristos a fost scos

afară din propria biserică și din toate. Voi aveți o mulțime de confesiuni religioase, dar mai aveți ceva în afară de asta? Este Hristos cu adevărat în biserică? Aceasta va fi tot mai mult în minoritate.

Haideți să subliniem acum cele șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel.

Repet din nou: predicatori ai Evangheliei, dacă nu sunteți de acord cu aceasta, este în ordine.

Acum fiți atenți:

Așa cum aflăm din Daniel 9, cele șaptezeci de săptămâni sunt împărțite în trei perioade:

- șapte săptămâni;
- șaizeci de două de săptămâni;
- o săptămână.

Deci se împart în trei părți diferite. Le-am împărțit și eu aici, pe tablă: prima perioadă, a doua perioadă, și după înțelegerea mea, din Evanghelie, prin Duhul Sfânt, timpul sfârșitului, când Dumnezeu Se întoarce la evrei. După ceea ce ne spune Biblia, Pavel și ceilalți, au învățat că Dumnezeu Se va întoarce din nou la iudei, iar dacă El Se întoarce la evrei, cum este posibil să aplicăm aceasta vremii lui Daniel? Trebuie s-o aplicăm în această ultimă epocă și anume, după plecarea Bisericii dintre neamuri, pentru că Dumnezeu lucrează cu Israelul ca națiune, iar cu noi ca persoane individuale.

Eu am scris aici unele lucruri pe care aș vrea să vi le citesc pe parcurs.

*„Darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului”, a fost pe 14 martie. Dacă cineva dintre voi vrea să-și noteze luna în limba ebraică, este vorba de luna N-I-S-A-N, Nisan, care înseamnă martie, Deci porunca a fost dată pe **14 martie 445 î.Hr.** Este vorba de porunca pentru zidirea din nou a Templului. Dacă ați citi din Scriptură, ați înțelege. A fost nevoie de patruzeci și nouă de ani pentru reconstruirea Templului și a cetății, și după cum spune Biblia, *„zidirea din nou avea să fie făcută în timpuri de necaz.”**

Mulți dintre noi își amintesc că, atunci când a fost zidit, oamenii țineau într-o mână cărămida, iar în cealaltă sabia, pentru a se putea apăra împotriva vrăjmașilor. Vedeți? *„...vor fi zidite în vremuri de strâmtorare...”* (Neemia 4.17).

Noi avem trei calendare diferite. Dacă ne întoarcem la vechiul calendar astronomic, aflăm că în calendarul iulian, un an are 365 de zile și un sfert (șase ore). Ei făceau calculele după călătoria diferitelor stele.

Apoi avem calendarul roman, pe care îl folosim și acum și după care, un an are 365 de zile, dar în calendarul creștin, sau profetic, noi găsim că un an are numai 360 de zile.

Poate vă veți întreba de unde vine această confuzie? Aici nu pot să vă spun decât părerea mea personală.

Eu cred că demult, înainte de distrugerea prin potop, în zilele lui Iov, oamenii calculau timpul după stele. Pe atunci, axa pământului era perfect verticală. După ce omul a păcătuit, a venit potopul, ceea ce a făcut ca pământul să se încline; de aceea avem ghețari, iar partea de sus și partea de jos a pământului este numai gheață. Noi știm aceasta. Axa pământului nu mai este verticală, ci este înclinată. Aceasta a schimbat poziția lui față de lună și față de stele, după care calculau oamenii timpul. Astfel, voi nu mai puteți ține timpul cu el, deoarece stă strâmb, înclinat în spate. Pentru că este în afara rânduiei față de stele, el nu va fi în linie cu stelele în același timp. Înțelegeți? Eu cred că aceasta este explicația.

Pământul a rămas acum în această stare, ceea ce arată că acesta este așa, doar o perioadă de timp. Puteți vedea? Dumnezeu nu are lucruri afară din rânduială, de aceea îl lasă așa numai pentru o vreme. Eu cred că așa s-a întâmplat, și că în aceste zile din urmă, Dumnezeu va descoperi toate tainele acestei bisericii. Motivul pentru care nu le-a descoperit mai demult, este ca să țină Biserica trează și în veghere tot timpul, să nu știe când vine. Dar vă amintiți ce scrie în Daniel 12? Că în zilele din urmă, cei pricepuți vor înțelege. Da, lor li se va descoperi aceasta.

Duhul de înțelepciune vine în Biserică să-i facă cunoscut prin descoperirea Duhului Sfânt, în ce zi trăim. Așa cum a venit Gavril la Daniel, în zilele din urmă, Duhul Sfânt vine la Biserică să-i descopere aceste lucruri mari, adânci și tainice. Înțelegeți acum? (Amin.)

Faptul că pământul este înclinat ar putea să fie cauza erorii calendarului Iulian, a anului masonic. Noi toți știm de la școală că pământul este înclinat, de aceea, stelele nu trec pe lângă pământ la același interval. Și calendarul roman este greșit în felul în care a făcut împărțirea zilelor, deoarece noi vedem că până și natura ne învață că într-o lună sunt exact treizeci de zile.

Haideți să mergem la Apocalipsa în locul unde se vorbește despre zilele celor doi profeți. Biblia spune că ei vor profeți o mie două sute șaizeci de zile. Dacă veți calcula acest timp după calendarul astronomic, veți vedea că nu sunt nici pe departe trei ani și jumătate și la fel se întâmplă după calendarul roman pe care-l avem astăzi. Dacă veți lua calendarul profetic, veți vedea că cele o mie două sute șaizeci de zile vă duc exact la o lună de treizeci de zile. Vedeți?

Noi avem în unele luni treizeci de zile, apoi în altele avem treizeci și una de zile și chiar douăzeci și opt de zile. Vedeți, totul este încurcat, dar la Dumnezeu nu este odată într-un fel și altă dată în alt fel, sus-jos, înainte-înapoi. Sigur că nu, ci pentru El, o lună are exact treizeci de zile, nu treizeci și una de zile și apoi treizeci sau altfel. Vedeți? Toate aceste încurcături fac parte din minunatul plan al lui Dumnezeu de a ține biserica în veghere și în rugăciune, pentru a fi pregătită și cu hainele spălate în sângele Mielului. Oh, pentru aceste zile din urmă, El a făgăduit

că noi vom ști unde trăim. Și, țineți minte, scopul, singurul scop, este să facă aceasta.

Priviți, Templul a fost construit exact în patruzeci și nouă de ani, sau șapte săptămâni profetice, pentru că șapte săptămâni au fost hotărâte pentru zidirea din nou a Templului, iar noi știm că Templul a fost construit în patruzeci și nouă de ani. Deci: **șapte săptămâni profetice sunt exact patruzeci și nouă de ani**. Avem aici înțelesul săptămânii, pentru că îngerul a spus că vor fi șapte săptămâni până la încheierea zidirii Templului, și acesta a fost construit exact în patruzeci și nouă de ani. Piețele și gropile au fost zidite exact în patruzeci și nouă de ani.

Din 14 martie 538 î.Hr. au trecut 49 de ani până la încheierea zidirii Templului. Ce înseamnă aceasta? Dacă șapte săptămâni înseamnă patruzeci și nouă de ani, atunci o săptămână este echivalentă cu șapte ani.

- o săptămână = 7 ani, deoarece
- 7 săptămâni x 7 ani = 49 de ani. Asta este corect.

Așadar, nu mai este loc pentru presupuneri, deoarece acum știm că fiecare săptămână înseamnă câte șapte ani. O săptămână înseamnă șapte ani. Deci am înțeles cu toții, da? O săptămână înseamnă șapte ani.

Atunci fiți atenți: aceasta este prima săptămână (fratele Branham se duce la tablă ca să arate). 49 de ani au fost necesari pentru zidirea din nou a Templului. Această linie de sus reprezintă poporul evreu de-a lungul vremii. Aici, unde coboară, se face trecerea de la evrei la neamuri, iar aici, unde urcă din nou, avem trecerea de la neamuri la evrei.

Neamurilor nu li s-a dat un anumit interval de timp, ci s-a spus numai „*vremea neamurilor*”. Noi vedem că nici chiar Isus nu le-a dat o anumită perioadă de timp, pentru că în Luca 21.24 a spus:

„Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, până se vor împlini vremurile neamurilor.”

Să citim versetul de la început că este mai bine:

„Vor cădea sub ascuțișul sabiei (despre cine vorbește El? Despre evrei. Aceasta este nimicirea Templului din anul 70 d.Hr.), vor fi luați robi printre (popoare) toate neamurile (Țineți minte: nu doar în Babilon, nu doar la Roma, ci printre toate popoarele. Acolo se află evreii de astăzi: printre toate popoarele); și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, până se vor împlini vremurile neamurilor.”

Deci și pentru neamuri a fost hotărâtă o vreme, dar nimeni nu știe cât va fi aceasta. Vedeți? Este o taină. Noi nu putem cunoaște vremurile după ceea ce face Biserica, fie că s-a rătăcit, fie că merge înainte: noi nu ne putem lua după asta. Dar uitați-vă la evrei. Acesta este calendarul. Vedeți acum? Dumnezeu a hotărât pentru ei cu exactitate o vreme, o zi și un ceas, dar cu neamurile nu a făcut aceasta. Nu, ci a făcut-o numai cu evreii, de aceea, haideți să-i urmărim ca să vedem unde ne aflăm.

Deci, șapte săptămâni înseamnă patruzeci și nouă de ani. Acum este clar că o săptămână înseamnă șapte ani.

Aici în Daniel, ni se spune că *„de la darea poruncii pentru zidirea Ierusalimului, până la Mesia (iar Mesia a fost Hristos, desigur), vor trece șapte săptămâni”,* apoi încă șaiszeci și două de săptămâni, ceea ce înseamnă șaiszeci și nouă de săptămâni. Înțelegeți? În ordine. $7 \times 69 = 483$ de ani. Vă luați notițe? Dacă vreți să repet, o fac bucuros.

Ni se spune că, de la darea poruncii de zidire din nou a cetății și până la Mesia, vor trece mai întâi șapte săptămâni, după care mai sunt încă șaiszeci și două de săptămâni, ceea ce înseamnă șaiszeci și nouă de săptămâni:

7 + 62 = 69 și:

7 x 69 = 483 de ani.

Deci, până la Mesia trebuie să fie 483 de ani.

Isus, Mesia, a intrat triumfător în Ierusalim călare pe un măgar alb, în duminica Floriilor, pe 2 aprilie anul 30 d.Hr. Din anul 445 î. Hr. până în anul 30 d. Hr. avem exact 475 de ani, dar noi am văzut deja că 69 de săptămâni înseamnă 483 de ani. Vedeți, de aici vin problemele.

După calcule vedem că sunt 475 de ani, când de fapt ar trebui să avem 483 de ani
- o diferență de opt ani:

$483 - 475 = 8$ ani.

Dumnezeu nu poate să greșească. El a spus că vor fi atâtea zile și atâtea sunt.

Și atunci ce vom face?

Din anul 445 î.Hr. și până în anul 30 d. Hr. sunt 475 de ani conform calendarului iulian sau astronomic, dacă calculăm anul cu 365 de zile și un sfert (șase ore).

Dar dacă facem calculele după calendarul profetic?

Dați-mi voie să mă opresc aici pentru un minut. Ca să știți aceasta fără nici o umbră de îndoială, nu mă voi opri numai la un singur loc din Biblie, ci pot parcurge

Întreaga Biblia ca să vă arăt că o săptămână înseamnă 7 ani.

Eu am vorbit deja de Apocalipsa 11.3, unde scrie că cei doi proroci vor profeti o mie două sute șazeci de zile, adică până la mijlocul ultimei săptămâni a evreilor, când vor fi stârpiți și se stabilește înăuntru Armagedonul.

Dacă este așa, înseamnă că **o lună are exact treizeci de zile**. Vedeți? Deci o lună nu are treizeci și una de zile, și nici douăzeci și opt, ci are exact treizeci de zile.

Conform calendarului profetic folosit în Scriptură, un an are trei sute șazeci de zile, ceea ce ne duce exact la patru sute optzeci și trei de ani, ceea ce dovedește că prorocia este adevărată. De la începerea construirii Templului și până la respingerea și uciderea lui Hristos, în anul 33, sunt exact patru sute optzeci și trei de ani.

De la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului au fost hotărâte șapte săptămâni, ceea ce înseamnă 49 de ani și atunci timpul iese exact. De la reconstruirea Templului și până la Mesia au fost 483 de ani: $434 + 49 = 483$ de ani, ceea ce înseamnă că totul iese exact, până la ultima zi. Amin. Așa este.

„Mesia, Cărmuitorul, va veni.” Vedeți?

$7 \times 69 = 483$ de ani. La fix.

Aceasta ne dă siguranța că ceea ce scrie în Daniel este adevărat. Așa este.

Ce s-a întâmplat însă? Atunci când Dumnezeu a distrus lumea prin potop, a schimbat datele astronomice, după care le-a îngăduit oamenilor să facă acest

calendar inexact. Cred că enciclopedia pe care am citit-o... Apropo, fratele Kenny Collins este aici în această dimineață? Desigur. Mai știi când mi-ai trimis acea grămadă de enciclopedii? Oh, mi-ai trimis un camion plin, îți mai amintești? Când le-am văzut, mi-am zis: „Ce ar putea face un om fără școală ca mine cu toate acestea?” Dar știi, Kenny, Domnul te-a călăuzit să faci aceasta, deoarece de acolo mi-am luat toate aceste informații. Foarte mult m-a ajutat acea enciclopedie veche numită „Timpul”. Eu studiez din ele, iar Becky le folosește la școală. Le am în camera mea de studiu, în cămăruța mea de jos. Noi ne-am dus, am luat-o, am căutat în ea și am găsit exact toate calendarele care au existat vreodată. Vedeți? Deci le avem.

Așa este. Exact patru sute optzeci și trei de ani. De la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului și până la venirea Cărmuitorului, Mesia, sunt exact patru sute optzeci și trei de ani, după calendar.

Noi folosim același calendar pentru că, dacă Dumnezeu l-a folosit aici, trebuie să-l folosească peste tot în Biblie. Este adevărat? (Amin.) Dumnezeu nu se schimbă, așa că dacă șapte săptămâni au însemnat prima dată patruzeci și nouă de ani, și a doua oară vor însemna tot patruzeci și nouă de ani și întotdeauna va fi la fel. O săptămână reprezintă șapte ani, ceea ce înseamnă că totul este exact, iar dacă la început a fost așa, va fi așa tot timpul. Amin. Oh, Doamne! Asta îmi dă fiori. Oh, îmi place atât de mult să știu despre ce vorbesc!

Un bătrân din Kentucky mi-a spus odată”:

„Îmi place să-i ascult pe oamenii care știu despre ce vorbesc.”

„Și mie îmi place”, am răspuns eu.

„Vezi, aceasta este problema cu voi, predicatorii,” mi-a replicat el, „Voi nu știți despre ce vorbiți.”

„Bine”, am răspuns eu, „apreciez complimentul tău, dar există lucruri despre care știm ce vorbim.” Aha! Așa este.

Da, eu știu că sunt născut din nou; știu că am trecut din moarte la viață; știu că există un Dumnezeu pentru că am vorbit cu El. El a vorbit cu mine și prin mine a vorbit altora și mi-a spus despre alții, iar eu știu că El este Dumnezeu. Așa este. A fost atât de bun, încât a venit jos și ne-a lăsat să-L fotografiem, așa că oamenii de știință nu-l pot să nega. Am căutat în Scriptură și am văzut că acest lucru vine să încheie această epocă a bisericii. Așadar, eu știu că am ajuns aici. Amin.

Poate noi nu suntem învățați, poate că nu suntem oameni cu pretenții; oameni „sus puși”, dar Îl cunoaștem pe Dumnezeu. Îl cunoaștem datorită Duhului Sfânt și știm că acesta este Adevărul, pentru că este în conformitate cu fiecare Cuvânt al Scripturii. Noi trăim în zilele de pe urmă.

Țineți minte, **anul profetic are trei sute șaiszeci de zile**. Uitați-vă la toate celelalte: aceasta mărturisește natura, aceasta o mărturisesc femeile – unii dintre voi înțeleg ce vreau să spun – și așa mai departe. Vedeți? **O lună are treizeci de zile**, iar întreaga natură este reglată astfel. Nu după treizeci și una de zile, sau după douăzeci și opt, ci după treizeci de zile. Aceasta o spune calendarul profetic, după care avem exact patru sute optzeci și trei de ani.

Prin aceasta, avem dovada clară că profeția dată (în anul 445 î.Hr. s-a dat porunca), a fost exactă. Cele șaptezeci de săptămâni nu s-au împlinit atunci, așa că o parte din profeție trebuie să se îndeplinească acum, în zilele din urmă.

Frații mei penticostali și frații mei martori ai lui Iehova, înțelegeți? Știți voi când apar cei o sută patruzeci și patru de mii? Știți când se îndeplinește toate aceste minuni din Apocalipsa? În vremea evreilor, nu în vremea noastră. Despre noi nu se vorbește decât în legătură cu pregătirea Bisericii și cu plecarea ei. Desigur, prin puterea lui Dumnezeu și noi putem să facem semne și minuni, noi știm aceasta, nu? Dar adevărata putere care face minuni este pentru evrei.

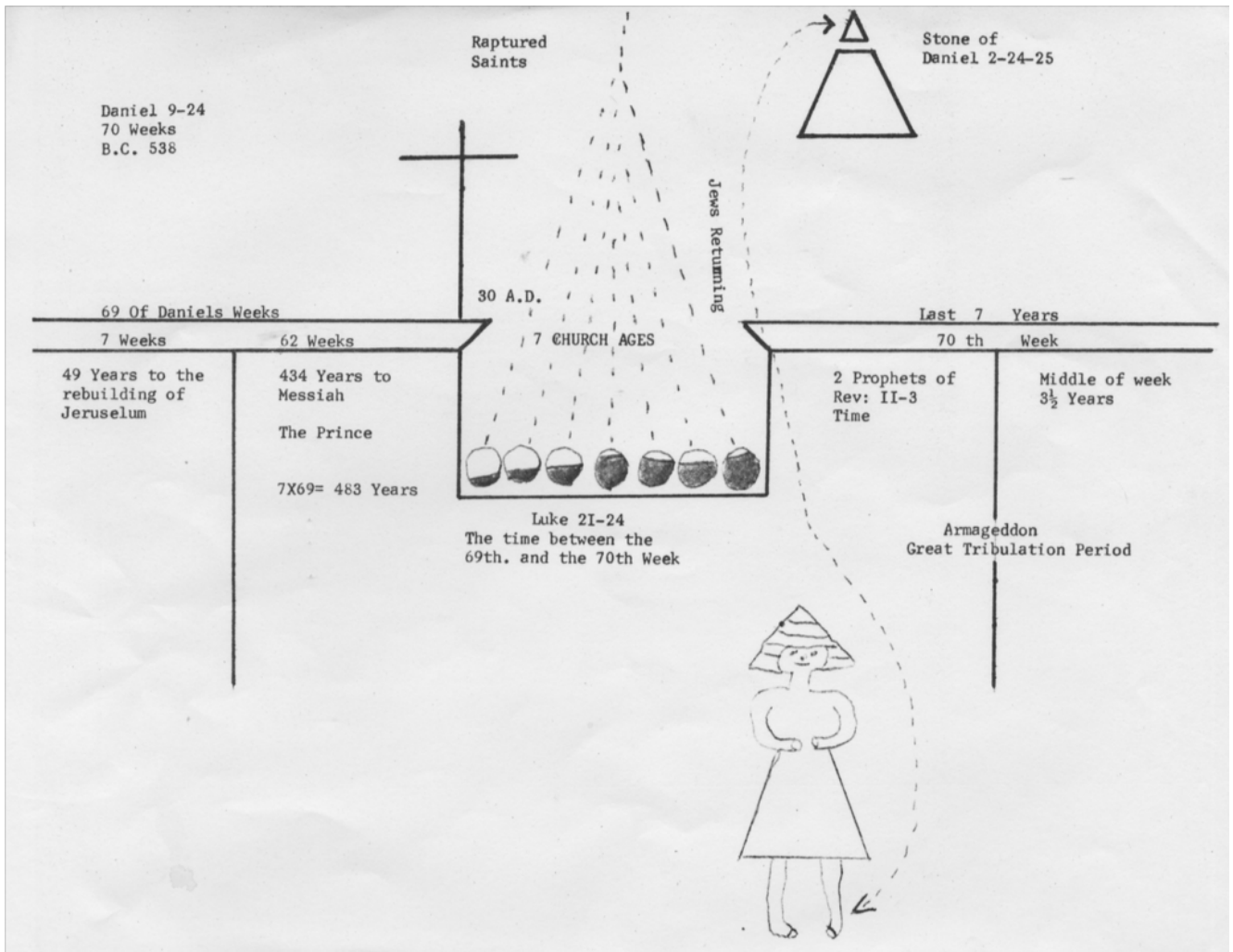

Cei o sută patruzeci și patru de mii nu apar în capitolul 3, ci mai încolo. Noi vedem că toate aceste lucruri urmează să se întâmple în timpul celei de-a șaptezecia săptămână, ultima. Acum, dacă ei au avut deja șaiszeci și nouă de săptămâni, și au trăit exact cum a spus Dumnezeu, dacă s-a întâmplat tot ce a zis Dumnezeu că se va întâmpla, înseamnă că a mai rămas o săptămână făgăduită pentru evrei. Acum, fraților, pregătiți-vă! Ascultați cât suntem de aproape. Ultima săptămână, șapte, al șaptelea an. Ați înțeles până aici? Da, toți ați înțeles că acesta este Adevărul perfect; că aceasta este Biblia; că aceștia sunt ani profetici.

Ajungem la vremea când ei l-au respins pe Mesia, la ultima săptămână. Vreau să mă opresc aici ca să vă explic. Când ei l-au respins pe Mesia, când l-au refuzat pe Isus ca Salvator, ei l-au răstignit. Amintiți-vă că Biblia spune că Mesia, Cărmuitorul, va fi stârpit, dar nu pentru El însuși. Gândiți-vă cât de aproape ajunge această profeție. Aș vrea ca aceasta să pătrundă adânc în voi, pentru că, dacă acea profeție s-a împlinit exact la dată, exact la timp și exact în felul în care a spus că va fi, atunci și cealaltă a șaptea, șapte ani rămași (șapte zile = șapte ani,) se vor împlini exact conform Scripturii.

Țineți minte, Mesia a fost stârpit, iar Dumnezeu a încetat să se mai ocupe de iudei. Ei nu au mers mai departe, ei au fost risipiți în tot Imperiul roman. Aș vrea să priviți la schița mea și s-o desenați. Ați observat aici, unde este crucea? Acesta este locul unde l-au respins, dar timpul s-a extins puțin mai departe. De ce? Patruzeci de ani mai târziu, generalul roman Titus a distrus Ierusalimul și a risipit poporul evreu în toată lumea. Vedeți, Titus a făcut aceasta patruzeci de ani mai târziu. Timpul iudaic s-a extins până la completa...

(Acesta este desenul făcut de fratele Branham pe tablă)

Dumnezeu s-a ocupat de ei până când l-au respins pe Hristos. Când l-au răstignit, ei au strigat: „Sângele Lui să cadă asupra noastră și asupra copiilor noștri.” (Matei 27.25), și de atunci așa a fost. Ascultați, frații mei, Dumnezeu a lăsat să treacă patruzeci de ani până când Templul a fost dărâmat, iar evreii au fost risipiți în toată lumea. Dumnezeu nu a mai lucrat cu ei, ci s-a întors către neamuri. Înțelegeți acum? El s-a îndepărtat de evrei și astfel au început epocile Bisericii, timpul neamurilor, Dumnezeu departe de iudei.

Frații mei misionari, aceasta a fost pentru evrei. Acest lucru așa vrea să-l înțelegeți scumpii mei frați de pretutindeni. Din momentul acela, Dumnezeu a încetat să mai lucreze cu Israel, deoarece cu evreii El lucrează întotdeauna ca națiune. Noi știm cu toții aceasta. Israelul este o națiune; neamurile sunt un popor, iar El a trebuit să-și scoată dintre neamuri un popor pentru Numele Lui. Vom ajunge la aceasta în câteva minute.

În perioada acestor șapte epoci ale Bisericii prin care am trecut, în timpul neamurilor de la răstignirea lui Hristos și până la sfârșitul epocilor, Dumnezeu nu se mai ocupă deloc cu Israelul. Noi am trecut prin aceasta, și acum vom ajunge într-un punct în care vom putea vorbi despre cele șapte peceți, despre cele șapte potire, despre cele șapte trâmbițe, și toate acelea, să le ilustrăm împreună pentru că toate au de-a face cu iudeii și judecata lui Dumnezeu asupra oamenilor de pe pământ.

Țineți minte că în această perioadă de prigoană cumplită, vor muri milioane de oameni dintre neamuri – acele fecioare nechibzuite, rămășița seminței femeii. Ele vor trece prin această prigoană. Este la fel de clar ca aceste șaptezeci de săptămâni. Ele vor trece prin aceasta. Deci, dacă nu aveți Duhul Sfânt, ați face bine să ajungeți la El cât puteți de repede, deoarece suntem la sfârșitul timpului.

Observați cele șapte epoci ale bisericii. Acum nu mai trebuie să trec prin ele, deoarece le avem pe benzi și tipărite în cărți. Dumnezeu nu a spus niciodată că a hotărât atâtea zile pentru neamuri, atâtea ore sau atâția ani, ci a spus altceva: *„...până se vor împlini vremurile neamurilor.”* Zidurile vor fi călcate în picioare până când Dumnezeu va înceta să se ocupe cu neamurile.

Noi știm că de-a lungul epocilor, Duhul Sfânt a venit înăuntru. La început, după respingerea lui Hristos, Dumnezeu i-a arătat lui Ioan exact ce se va întâmpla în timpul stăpânirii neamurilor. Noi nu avem nici un timp limitat ca evreii, dar avem un semn, un indicator. Dumnezeu a făcut cu evreii, exact ceea ce a spus că va face în timpul celor șaiszeci și nouă de săptămâni, adică în cei patru sute optzeci și trei de ani, dar a mai rămas încă o săptămână hotărâtă pentru ei.

Noi nu putem s-o aplicăm aici, pentru că acum este vremea neamurilor, a Bisericii. Câți înțeleg aceasta? (Amin.)

Epoca Bisericii este descrisă în Apocalipsa, de la capitolul 1 până la capitolul 3, până la Laodicea. Noi am văzut că în această epocă a Bisericii neamurilor,

Dumnezeu nu-l include pe păcătos decât dacă acesta vrea să fie mântuit. Biserica era reprezentată toată prin alb, apoi au apărut Nicolaiții care au vrut să formeze o organizație, de care s-au alipit toți demnitarii. Ei au reușit să-și împlinească planul la Conciliul de la Niceea, Roma. Ce au făcut ei? Au organizat biserica, iar după aceea au început să persecute pe adevărații creștini. În epoca următoare a bisericii, din punct de vedere al botezului cu Duhul Sfânt, creștinismul a fost nimic.

Dar eu am luat istoria, „Părinții Niceeni” și „Părinții preniceeni”, și toată istoria bisericii, cele mai vechi manuscrise pe care le-am putut găsi și fiecare dintre ele dovedeau că Biserica despre care vorbea Dumnezeu, nu era Biserica Catolică organizată și nici vreo altă organizație. Toate acele mari stele ale epocii, despre care vorbea Dumnezeu, au fost bărbați care au învățat botezul Duhului Sfânt, botezul în Numele lui Isus Hristos, venirea Duhului lui Dumnezeu, vorbirea în limbi, tălmăcirea limbilor, vindecarea, semnele și minunile. Despre aceste lucruri vorbea Dumnezeu, iar El nu se poate răzgândi, și să spună: „Bine, aceasta era ideea mea despre o biserică, Biserica apostolică, dar acum ideea mea este să am o biserică de demnitari.” Nu, Dumnezeu nu Se schimbă! El este încă Duhul Sfânt.

Istoria arată că tot ce a spus Dumnezeu prin Ioan că se va împlini, s-a împlinit întocmai în acea epocă a neamurilor.

Dincolo de orice umbră de îndoială, noi trăim în epoca Laodiceană. Știm aceasta cu toții, nu-i așa? Biserica a trecut prin epoca luterană; prin epoca lui Wesley, iar acum suntem în epoca Laodicea, ultima epocă a bisericii. Am văzut apoi, că fiecare din aceste epoci ale Bisericii a avut câte un mesager, că cele șapte stele din mâna Lui, care erau șapte Duhuri ce au ieșit înaintea lui Dumnezeu, aveau câte un mesager. Da, fiecare epocă a avut un mesager și din Biblie am văzut care era natura acelui mesager, după care am căutat în istorie omul cu acea natură și atunci am aflat că el a fost mesagerul pentru acea epocă a Bisericii. Am văzut apoi ce duh a avut omul acela și ce a făcut el. Noi am văzut că el era un om sfânt, umplut cu Duhul Sfânt: Irineu, Columba și toți ceilalți trimiși au fost umpluți cu Duhul Sfânt. Noi știm din Scriptură ce fel de Duh urma să fie peste acel trimis, la o anumită vreme, așa că nu putem da greș. Amin. Slavă lui Dumnezeu!

Nu știi frate, pentru mine asta înseamnă mai mult decât orice altceva, pentru că Cel care ne vorbește, este Cuvântul lui Dumnezeu însuși. Astfel, când aud că Dumnezeu spune ceva, eu răspund simplu: „Amin”. Acesta este Adevărul. Așa este. Vedeți, aceasta o stabilește pentru că așa a spus Dumnezeu.

Da, Dumnezeu a spus că se va întâmpla așa, iar istoria și Scriptura confirmă faptul că așa s-a întâmplat. Noi am citit despre această epocă a Bisericii, ce se va întâmpla, ce fel de mesager urma să vină: Îngerul Bisericii din Laodicea. Noi ne-am întors în istorie în căutarea mesagerului pentru o anumită biserică, și am aflat cine a fost. Apoi, am făcut schița, am scris numele lor aici și iată-i. Noi știm că așa este.

Dumnezeu a fost întotdeauna împotriva religiei organizate. Da, domnilor. El a spus: *„Eu urăsc faptele Nicolaiților.”* „Nico” înseamnă „a birui” iar „laicii” sunt „Biserica”, „Trupul”, deci „a birui Biserica”. Cu alte cuvinte, să faci un om sfânt deasupra celorlalți. Vedeți?

Noi toți suntem copii și avem un singur Împărat, iar acesta este Dumnezeu. Avem un singur Sfânt și acesta este Dumnezeu. Amin. El este în mijlocul nostru în forma Duhului Sfânt. Acesta este Cel Sfânt.

Noi știm că pentru poporul evreu au trecut șaiszeci și nouă de săptămâni – o știm din istorie și după calendar, după anul profetic al lui Dumnezeu. Comparând istoria Vechiului Testament cu cea a Noului Testament, vedem că anul profetic este același.

Acum noi avem Biserica neamurilor de la început, jos până la ultima zi și știm că trăim în ultima zi. (Fratele Branham bate în amvon de câteva ori.) Amin. Înțelegeți? (Amin.) Deci, unde suntem noi, dacă trăim în această ultimă zi, la sfârșitul acestei epoci?

Observați această linie care reprezintă lucrarea lui Dumnezeu cu evreii. El a lăsat

să treacă patruzeci de ani până când au ajuns în starea în care a putut să-i împrăştie printre toate popoarele. El a trebuit să-i aducă în această situație în vremea neamurilor, înainte de a-Şi putea împlini Cuvântul. Înţelegeţi ce vreau să spun? Toţi cei care înţeleg, să spună „Amin”. (Amin). Vreau să fiu sigur că înţelegeţi.

Ce s-a întâmplat? Priviţi peste vârful acestei ultime epoci a Bisericii. Vedeţi această mică prelungire? Zilele neamurilor se sfârşesc. În ultimii patruzeci de ani, evreii s-au întors la Ierusalim, în patria lor. Aleluia! Vedeţi unde suntem? De când Mesia a fost stârpit şi până când Titus a distrus Templul şi i-a împrăştiat pe evrei, au trecut patruzeci de ani. Au fost tot patruzeci de ani în care Dumnezeu a împietrit inimile a tot felul de faraoni care i-au trimis pe evrei înapoi în patria lor, iar astăzi, ei sunt din nou în patria lor, iar Biserica este la sfârşit. Amin. Oh, încerc să citesc, dar nu pot!

Iudeii s-au întors în patria lor. Dacă citiţi volumul II din „Declinul războiului mondial”, veţi vedea cum, după primul război mondial, generalul Allenby a zburat peste Ierusalim şi l-a ocupat fără nici un foc de armă. Bărbaţii aceia creştini au mărşăluit prin Ierusalim cu pălăriile ridicate. De atunci, Dumnezeu a început să împietrească inima lui Moussolini, a lui Hitler, a lui Stalin şi a oamenilor de pretutindeni, care îi urau pe evrei.

Apoi au început să coboare acele păsări imense, numite Eastern Airlines (Liniile aeriene estice), sau Pan American (Liniile Aeriene Pan-Americane). Cred că se numea TWA. În ultimii trei sau patru ani, cred că revista „Life” a vorbit despre aceasta.

Dumnezeu este Acela care i-a fugărit pe evrei înapoi în patria lor, de care fuseseră înstrăinaţi timp de două mii de ani, în timp ce neamurile se pregăteau. Acum, neamurile L-au scos pe Hristos afară din biserică, aşa cum ni se spune în Apocalipsa 3. El nici măcar nu poate intra înapoi în biserica Lui. Nu mai este loc pentru El, este respins.

Este timpul pentru răpire. Toți răscumpărații de aici, aceste puncte mici, sunt sfinții care vor merge sus, în înviere. Vedeți? Noi toți ne întâlnim chiar aici, împreună, căci Biblia spune: *„Noi, cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu o vom lua înaintea celor adormiți.”* (1 Tesaloniceni 4.15). Tot drumul: de aici, aici, aici.

Frate pentecostal, cum poți să-i pui pe toți aici, în epoca Bisericii Laodicea? Ei au adormit în așteptare, prin fiecare din aceste epoci. Deci: *„Noi, care suntem în viață, grupul mic care rămâne de aici până până la venirea Domnului, nu o vom lua înaintea celor adormiți; Căci trâmbița lui Dumnezeu va suna și întâi vor învia cei adormiți, în Hristos. Și noi vom fi apucați sus, împreună cu ei.* (Amin.) *„Cu ei,”* aici suntem noi, întâlnindu-ne chiar aici, *„Să mergem, să-l întâlnim pe Domnul în văzduh.”* Acolo sunteți voi. Unde suntem noi? Chiar aici. Unde a fost Mesia întrerupt? Exact unde a spus Cuvântul că va fi. Unde va începe cea de-a șaptezecă săptămână? Exact după ce această Biserică este întreruptă. Atunci Dumnezeu Se întoarce la evrei.

Imediat ce Biserica pleacă, iudeii vin înăuntru. Țineți minte aceasta. Mai departe nu urmează o trezire puternică printre neamuri, ci venirea Împărăției lui Dumnezeu, venirea lui Hristos.

Dacă vreți, haideți să ne întoarcem la Daniel 2.34-35, când Daniel a văzut în viziune că zilele poporului său s-au terminat și pentru un anumit timp, a văzut venind înăuntru, neamurile. El a văzut acel chip mare, cu capul de aur, pieptul de argint (fiți atenți, se face tot mai tare), pânțele și coapsele îi erau de aramă, iar picioarele, de fier. Dar degetele de la picioare erau din fier amestecat cu lut. El a spus: *„Așa cum fierul nu se amestecă cu lutul, aceste împărății dezbinat își vor amesteca semințele împreună, încercând să zdrobească puterea celeilalte.”* Vedeți?

Conform tălmăcirii lui Daniel, capul de aur era Nebucadnețar. El a spus: *„După tine va veni un împărat mai neînsemnat”*, care era Darius, medo-persanii care au preluat împărăția neamurilor. Ce a urmat după Imperiul medo-persan? Grecii,

Alexandru cel mare și așa mai departe. Cine a urmat după greci? Romanii. Cine a stăpânit lumea neamurilor de atunci? Romanii. Aceștia erau fierul.

Observați. Roma există până la sfârșit pentru că ea este vârful degetelor de la picioare. Daniel a văzut că în fiecare din aceste națiuni exista lut, pământ (din asta suntem făcuți), amestecat cu fier, puterea Romei. Roma are putere în fiecare națiune de sub cer.

În lume există un singur om care poate să oprească sau să înceapă un război spunând un singur cuvânt. Acesta este papa. Dacă el spune: „Nici un catolic nu va ridica arma!” păi așa va fi, frate. Puteți să spuneți ce vreți, dar cea mai mare parte a lumii creștine o reprezintă catolicii. Vedeți? Dacă el spune un cuvânt, toți se conformează. Vom vorbi puțin mai târziu despre aceasta.

„Cine poate lupta cu fiara? Cine poate vorbi ca el? Nimeni. „Atunci haideți să facem o icoană fiarei.” Vedeți? Icoana fiarei, imaginea ei, este Confederația bisericilor. Înțelegeți? Denominațiunile s-au unit deja. Oh, suntem chiar la sfârșit! Asta este tot, prieteni. Am ajuns la sfârșit, înțelegeți?

„Să facem un chip fiarei,” ceva ca el. Un chip, este ceva, o imagine a unui anumit lucru, care îi seamănă. Vedeți? Suntem la sfârșitul timpului.

În capitolul 2.37-35, Daniel se uita uimit la acest chip până când, din munte s-a dezlipit o Piatră, fără ajutorul vreunei mâini, s-a rostogolit, a izbit picioarele de fier și de lut ale chipului și le-a sfărâmat. Ea nu a lovit capul, ci picioarele. Cele zece degete de la picioare reprezintă vremea sfârșitului.

Ultimul președinte protestant al Americii a fost domnul Eisenhower și am îndoieli că va mai fi vreunul, dacă oamenii nu se trezesc. La ultima întâlnire pe care el a avut-o cu rușii, au participat reprezentanții a cinci țări răsăritene comuniste și reprezentanții a cinci țări din vest. În fruntea țărilor din est se afla domnul

Hruscirov, iar în fruntea celor din vest, domnul Eisenhower. Așa cum înțeleg, și așa cum mi s-a spus, în limba rusă, „Hruscirov” înseamnă „lut”, iar „Eisenhower”, înseamnă „fier” în limba engleză. Iată, deci, că fierul și lutul nu se pot amesteca. El a ajuns să-și scoată pantoful din picior și să bată cu el pupitrul (Hruscirov). Nu se pot amesteca.

Dar în zilele acestor imperii, Piatra care s-a desprins din munte, fără ajutorul vreunei mâni, a lovit picioarele chipului. Trebuie să fi fost un munte de piatră, iar acea piatră s-a desprins din el.

Frați predicatori, frați și surori din toată lumea, după cum înțeleg eu, Dumnezeu a scris prima Biblie în cer, pentru că ei trebuie să privească în sus, să vadă că există un Dumnezeu în cer; Dumnezeul acela este deasupra lor. Dacă ați observat, zodiacul începe cu constelația Fecioarei și se termină cu constelația Leului. Desigur. Prima venire a lui Hristos a fost printr-o fecioară, iar a doua oară va veni ca Leul din seminția lui Iuda. Vedeți? Apoi avem epoca, zodia cancerului.

Noi știm că a mai existat o Biblie și aceasta erau piramidele. Ați observat cum sunt construite marile piramide din Egipt? La bază sunt mari, ca un munte, sunt făcute din piatră solidă, iar către vârf se micșorează, dar ultima piatră din vârf nu a fost pusă niciodată. Dacă aveți în buzunar o bancnotă de un dolar, scoateți-o și uitați-vă la ea. Pe o parte veți găsi pecetea americană, iar pe cealaltă se află o piramidă care are în locul pietrei din vârf un ochi mare. Dedesubt scrie: „Pecetea cea mare”. De ce nu este vulturul american pecetea cea mare? Acela este pecetea lui Dumnezeu.

Îmi amintesc că înainte obișnuiam să cântăm un cântecel:

De-a lungul drumului,

Până la adevărata locuință a sufletului,

Există un Ochi ce veghează asupra ta.

La fiecare pas al tău,

Marele Ochi e treaz mereu,

Există un Ochi care veghează asupra ta.

Așa este. Vă amintiți? Când ne bucuram, spuneam:

Dacă furi, înșeli sau minți,

Dacă mărturisești în biserică,

Există un Ochi care te vede.

Pecetea cea mare. Eu nu înțeleg măsurile piramidei, dar le-am spus oamenilor, ca să vedeți cum se leagă toate lucrurile.

Piramida reprezintă biserica, lată la început dar către vârf se subțiază, în formă de pâlnie. Noi știm că vârful piramidei nu a fost terminat niciodată. De ce? Pentru că Biblia spune că Piatra din capul unghiului a fost respinsă.

Ascultați cu atenție. Nu treceți pe lângă aceasta. Pietrele de la bază au fost așezate la început prin învățătura apostolică, apoi mai târziu, a urmat reforma lui Luther. Noi știm că odată cu trecerea timpului, de la o epocă la alta, Biserica a devenit tot mai mult o minoritate, până când a ajuns aproape invizibilă. Luther a

predicat neprihănirea prin credință, în zilele martirilor (inchiziției), când, dacă mărturiseai că ești creștin, erai trimis la moarte.

În zilele lui Wesley, dacă Îl mărturiseai pe Hristos, erai un „holly-rollers”. Citiți istoria și veți vedea că atunci când Wesley venea la Ausbury să țină adunări, oamenii ieșeau afară. Adunările se țineau prin școli, pentru că bisericile nu voiau așa ceva în mijlocul lor. Dar au ajuns într-un punct când Duhul Sfânt Se revărsa asupra lor, iar ei cădeau pe podea. Oamenii se gândeau că au leșinat și turnau apă pe ei sau le făceau vânt cu evantaiul. În cei cincizeci de ani ai mei, am fost și eu în adunările lor și i-am văzut căzând sub puterea Duhului Sfânt iar ei aruncau apă pe fețele lor și de toate, vechii metodiști liberi. Acea era o prigoană.

După ce epoca lui Wesley s-a încheiat, a început epoca penticostalilor, cu botezul Duhului Sfânt. Vedeți cum prinde formă? Amintiți-vă. Piatra din capul unghiului nu a fost pusă încă. Piramida a fost astfel făcută încât să aibă în vârf o singură piatră, dar aceasta nu a fost pusă niciodată. Înțelegeți unde am ajuns, nu-i așa?

Trecând prin trezirea lui Luther și prin cea penticostală, biserica a rămas foarte mică. Acesta este motivul pentru care lumina aproape că părăsește această epocă, aici, pe desen. Aceasta este epoca penticostală (acest cuvânt vine de la „Pentecost”, care în limba engleză înseamnă „Cincizecime”).

Eu nu mă refer la denomițațiunea penticostală, pentru că ei, care trăiesc în Laodicea, au făcut exact ceea ce au făcut Nicolaiții: s-au organizat. Dar Biserica adevărată din toată lumea, s-a format jos, până la un punct în care, în mijlocul ei a venit o slujbă exact ca slujba lui Isus Hristos. Ei au ajuns aici. Ce urmează mai departe? Piatra respinsă s-a desprins din munte. Cum? Fără ajutorul vreunei mâni. Dumnezeu a trimis-o, înțelegeți? (Amin.) Cel respins, Piatra respinsă, este Capul acesteia. Cel pe care l-au respins oamenii în vremea neamurilor este chiar Hristos. Și Hristos nu a fost tăiat și pus aici ca un loțiitor al Fiului lui Dumnezeu sau ceva demnitar mare în biserică. El este Duhul Sfânt. Desigur, Capul piramidei va fi Hristos care vine. Înțelegeți? (Amin.)

Vedeți această piramidă pe care am desenat-o aici? Sfinții care vor învia vor porni mășăluind în slavă. Înțelegeți acum? Hristos este Piatra din capul unghiului, Piatra respinsă, Ochiul care vede toate lucrurile, venind exact cum a spus Biblia. Daniel a spus că a urmărit vremea neamurilor până când acea Piatră S-a desprins din munte fără ajutorul vreunei mâini. În vârful piramidei nu a fost pusă niciodată vreo piatră tăiată de mâna omului, deoarece acea Piatră a fost tăiată de mâinile lui Dumnezeu. O vedeți? (Amin.)? Și ce a făcut Ea? A lovit picioarele chipului și le-a sfărâmat în bucăți, le-a făcut pulbere. Aleluia! (Fratele Branham bate de patru ori în amvon.) Ce s-a întâmplat la venirea Pietrei? Biserica răpită a plecat în slavă, în răpire, pentru că ea a încheiat vremea neamurilor. Dumnezeu a încheiat-o, venirea acelei Pietre.

Înainte, veneau aici, la biserică, un bărbat și soția lui. Ei luau Biblia, o puneau jos undeva și începeau să cânte:

Oh, sunt în căutarea Pietrei

Care s-a rostogolit în Babilon.

Iată-L, Hristos este Piatra aceea. El nu a fost născut de om, ci El a fost născut de Dumnezeu. El vine după o Biserică născută din nou prin Duhul lui Dumnezeu, pentru că puterea Pietrei din capul unghiului merge peste tot prin Biserică asemenea unui magnet.

Îmi aduc aminte că am fost la o uzină unde se finisau niște piese, iar resturile zăceau pe podea, fiind apoi măturate. Un magnet mare a venit pe deasupra și a atras toate resturile magnetizate.

Și noi trebuie să fim magnetizați de Piatra din capul unghiului. Această Piatră este Duhul Sfânt: Hristos. Fiecare dintre noi are acel magnetism al Duhului Sfânt, și atunci când această Piatră lovește chipul, Biserica fa fugi la Ea, înapoi în glorie. În

ziua aceea, Ea va fi luată sus, la răpirea sfinților.

Fiți atenți! Noi știm că de vreo patru zeci de ani, evreii se întorc în patria lor. Este același număr de ani de care au avut nevoie ca să fie împrăștiați la distrugerea Templului. Ei au avut nevoie de patru zeci de ani ca să se întoarcă, înainte de a zidi un alt Templu. Vedeți? Noi suntem chiar la capătul drumului.

Noi vedem Biserica, venirea Pietrei. Să luăm ultima epocă. Cred că am câteva notițe despre asta. Să vedem, un moment. „Domnul care va veni (Antihristul), va face cu evreii un legământ despre care vorbește în Daniel 9.27, dar la mijlocul săptămânii, deci după trei ani și jumătate, fiara îi va rupe.” Acum fiți atenți. Fiecare din aceste epoci ale neamurilor, sunt dovedite infailibil de mesagerul lor, de mesaj și ce se va întâmpla. Aceasta epocă a fost o epocă glorioasă.

Pentru următoarea, a fost scris ca va veni o doctrină, cunoscută sub numele de „învățătura Nicolaiților”.

După unirea cu statul, această învățătură a devenit cu adevărat o doctrină și astfel a început prigonirea creștinilor adevărați. Totul s-a întâmplat întocmai cum este scris.

În epoca următoare a venit puțină lumină: *„Tu ai puțină putere. Îți merge numele că trăiești, dar ești mort. Întărește ceea ce ai deja, căci altfel voi veni la tine și îți voi lua sfeșnicul din locul lui.”*

După aceea a început epoca lui Wesley. Cum s-a numit ea? Filadelfia, cea mai mare epocă a dragostei care a existat vreodată. Când epoca lui Wesley s-a sfârșit, au venit penticostalii, epoca căldică.

Noi ne întoarcem și aflăm ce fel de mesaj vine la penticostali, la sfârșit.

Țineți minte, fiecare mesager a venit la sfârșitul epocii lui. Pavel a venit la sfârșitul epocii Efes, și la fel Irineu, Martin și toți ceilalți. Epoca fiecăruia, a trecut dincolo, la celălalt, s-a suprapus cu ea, iar următorul a preluat-o și a mers înainte, în epoca următoare.

Aici se află stelele. Avem o stea, un mesager, un mesaj, un popor care îl respinge și un popor care îl primește. Mesagerul pentru această epocă urma să vină în puterea lui Ilie. Așa este. El urma să întoarcă credința copiilor înapoi la părinți, să aducă rămășița pentecostală care a rămas, înapoi la adevărata credință apostolică.

În legătură cu această credință apostolică adevărată, dacă veți citi în Faptele Apostolilor, veți vedea că nimeni nu a fost botezat vreodată în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt; că nimeni nu a fost stropit vreodată, la botez. Da, nimic din ceea ce avem noi astăzi, nu a fost atunci. Ei au avut manifestări adevărate și Duhul lui Dumnezeu printre ei, care era Fiul infailibil al lui Dumnezeu lucrând cu ei.

Această persoană care urma să vină, adică acest Mesaj care urma să vină, urma să fie ca Ilie. Ilie urma să vină de trei ori. Voi spuneți: „Ioan Botezătorul a fost acela!” Dacă veți fi foarte atenți, veți vedea că Isus a spus despre Ioan Botezătorul că el a fost mesagerul din Maleahi 3.1, și nu cel din Maleahi 4: *„Iată, trimit înaintea Feței Tale pe solul Meu...”*

Dar acum, în zilele din urmă, trebuie să vină printre oameni Duhul lui Ilie, care va face aceleași lucruri pe care le-a făcut Ilie atunci. Natura lui va fi aceeași, dar și natura bisericii. El va fi urât de oameni și le va urî pe femeile stricate; va iubi sălbăticia; va fi tot timpul trist și supărat, așa cum a fost Ilie și Ioan. Și noi am văzut că toate aceste lucruri s-au întâmplat. Dacă am înțeles mesajul, noi vedem că Hristos este respins. Ori aparții de una din aceste organizații, ori nu poți intra în ele. Deci, El este aruncat afară. Vedeți? Hristos nu poate lucra printre ei.

„Ce ești tu?”

„Creștin.”

„De care denomi-națiune aparții?”

„Nu aparțin de nici una.”

„Atunci nu ne putem folosi de tine.”

Vedeți? Hristos este respins, și același lucru s-a întâmplat cu Ilie și Ioan. Dar i-a împiedicat aceasta? Mesajul lor a avut de suferit? Nu! Ei le spuneau fără frică: „Sunteți niște oameni încăpățânați!” Le spuneau totul pe față, fără frică. Nu făceau nici un fel de compromis, ci mergeau înainte.

Mesajul lui Dumnezeu va merge înainte indiferent ce spune cineva. El va continua până la sfârșitul lumii, când va fi turnat ceea ce este hotărât, iar noi suntem la sfârșit.

Au trecut patru zeci de ani de la primul război mondial și evreii s-au întors în patria lor. Dumnezeu nu a lucrat niciodată cu Israelul dacă nu era în patria lui.

Vă amintiți articolul din revista „Look”, care a scris la întoarcerea evreilor dintre celelalte națiuni? Am citit o bucățică decupată dintr-un ziar sau dintr-o revistă religioasă, în care se relata cum s-au dus cu avioanele jos, în Iran, ca să-i adune pe evreii de acolo. Oh, ei au fost împrăștiați pretutindeni, în toate națiunile!

Aceștia sunt adevărații iudei, cei cărora nu li s-a dat nici o șansă. Cei o sută patruzeci și patru de mii, frate. Când vom ajunge la Apocalipsa 11, îi veți vedea, căci Dumnezeu a spus:

„Douăsprezece mii din seminția lui Iuda;

douăsprezece mii din seminția lui Ruben;

douăsprezece mii din seminția lui Gad;

douăsprezece mii din seminția lui Așer;

douăsprezece mii din seminția lui Neftali;

douăsprezece mii din seminția lui Manase;

douăsprezece mii din seminția lui Simeon;

douăsprezece mii din seminția lui Levi;

douăsprezece mii din seminția lui Isahar;

douăsprezece mii din seminția lui Zabulon;

douăsprezece mii din seminția lui Iosif;

douăsprezece mii din seminția lui Beniamin.”

Unde stăteau toți aceștia? Pe muntele Sion. Evreii se întorc în patrie. Da, acolo

erau ei. Ei nu sunt acești escroci de pe Wall Street. Nu, domnilor, ci sunt adevărații iudei.

Când acel bătrân rabin a ieșit și a văzut avionul, oh, Doamne! Ați citit în revistă? Evreii aceia erau încă cu pluguri de lemn, iar când au văzut acel obiect mare coborând pe pământ (avionul), nu s-au îngrămădit în jurul lui, ci au stat deoparte. Atunci bătrânul rabin le-a zis: „Aduceți-vă aminte ce a zis prorocul: Atunci când ne vom întoarce în patria noastră, vom fi duși pe aripile unui vultur.”

Națiunile se sfarmă,

Israel se trezește;

Semnele prezise de Scriptură...

Noi vom vedea exact ce înseamnă cea de-a șaptezecă săptămână pentru ei.

Mă gândesc cum stăteam acolo când fratele Pethrus le-a trimis acele Nou Testamente, iar ei le-au citit și au spus: „Păi, dacă acesta este Mesia, dacă nu este mort, ci viu, să Îl vedem făcând semnul unui profet. Dacă a înviat și trăiește în Biserica Lui, să-l vedem făcând semnul unui profet și vom crede în El.” Evreii cred întotdeauna aceasta. Ei știu că Mesia trebuie să fie un Profet.

În acea zi eram la fratele Arganbright cu evreii aceia care spuneau: „Vino la poporul nostru.”

„Desigur”, am răspuns eu, „voi veni cu plăcere”, dar am luat prea repede această hotărâre. M-am dus la Cairo, în Egipt, de unde urma să plec în Israel. Deci, ce am făcut eu? M-am dus la Cairo, mi-am cumpărat bilet și așteptam să treacă cele

douăzeci de minute după care urma să fiu chemat.

Ceva îmi spunea tot timpul: „Nu acum! Nu acum, căci potirul nelegiuirilor neamurilor nu este încă plin. Nelegiuirea amoriților nu a ajuns încă la culme. Să nu mergi acolo!”

M-am gândit că s-ar putea să fie o închipuire de-a mea, așa că m-am dus în spatele clădirii, să mă rog. Și El mi-a spus din nou: „Nu te duce acolo acum!”

Atunci mi-am luat bilet și am plecat în altă parte, pentru că ceasul acela nu sosise încă.

Acum, eu n-aș putea să vă spun cât timp va mai trece până când Dumnezeu va începe să lucreze cu evreii. Eu nu știu aceasta, și de fapt nu o știe nimeni, dar ascultați: dacă Israel este deja în patria lui, totul este pregătit. Pietrele au fost adunate, s-au făcut rețele de apă, sisteme de irigare. Ei au găsit acolo puțuri și izvoare, tot ce a făgăduit Dumnezeu. Da, acela este locul cel mai frumos pe care l-am văzut vreodată. Și-au construit orașe, și au pământul cel mai bun din toată lumea. Noi știm că în Marea Moartă se află mai multe zăcăminte decât ar fi nevoie pentru a cumpăra întreaga lume. Vedeți?

Totul a căzut în mâinile lor. Cum au ajuns ei aici? Pentru că inima lui Hitler și a lui Mussolini a fost împietrită, așa cum a fost împietrită inima lui Faraon, ca ei să poată pleca spre acea țară. Și de patruzeci de ani, ei se tot întorc în țara aceea, iar acum stau acolo și așteaptă.

Biserica neamurilor a ajuns la sfârșitul epocii Laodicea. Dacă evreii sunt deja în patria lor, dacă neamurile au ajuns deja la apostazie, dacă noi avem un președinte ca cel pe care-l avem și o națiune dezbinată ca a noastră, dacă avem bombe atomice care așteaptă în hangare, dacă avem o biserică ce este căldică, atunci avem și o Biserică, un popor care s-a strâns împreună, avem o slujbă care se

modelează cu slujba lui Isus Hristos, pentru a prinde Piatra când vine Ea. Atunci ce a mai rămas? S-ar putea întâmpla în orice moment. Nu a mai rămas nimic; suntem la sfârșitul timpului. Oh, glorie! Nu știu dacă voi fi în stare să intru în jubileul acela sau nu, dar vreau să vă aduc o parte din el.

Ascultați. Câți dintre voi înțeleg acum? Vedeți că Scriptura dovedește că cele șaptezeci de săptămâni înseamnă patru sute optzeci și trei de ani? Vedeți că cele șapte săptămâni înseamnă patruzeci și nouă de ani și că cele șaiszeci și două, sunt patru sute treizeci și patru de ani? Vedeți unde a fost stârpit Prințul? A fost nevoie de patruzeci de ani pentru ca evreii să ajungă în locul lor, unde a zis Dumnezeu.

Priviți, neamurile au trecut prin tot ceea ce am spus că vor trece, nu ce am spus noi, ci ceea ce a spus Biblia, și au ajuns în această epocă din urmă. De patruzeci de ani, evreii se întorc și se pregătesc pentru ceea ce va face Dumnezeu în mijlocul lor. Ei se întorc în același fel cum au plecat. Da, Israel este înapoi în patria lui.

Când va începe Dumnezeu ultima lor săptămână? Când? Poate chiar astăzi. Se poate întâmpla înainte ca soarele să apună diseară, deoarece Dumnezeu este Cel ce hotărăște. Eu nu știu când va fi aceasta. În următoarele minute vă voi spune însă niște lucruri pe care nu știu dacă le veți crede sau nu. Trebuie să vi le spun.

Evreii sunt în patria lor, iar noi am ajuns la sfârșitul acestei epoci și suntem gata de răpire. Răpirea vine, Biserica merge sus, noi suntem apucați să-l întâlnim în văzduh. Știm cu toții aceasta, nu-i așa? Piatra care a fost desprinsă din munte, este gata să vină în orice clipă. Și ce va face Ea când va veni? Termină epoca neamurilor. Totul s-a terminat și Dumnezeu încetează complet să lucreze cu ei.

„...cine este întinat, să se întineze și mai departe; cine este sfânt, să se sfințească și mai departe!” (Apocalipsa 22.11). Vedeți? Ce face El atunci? Își ia Biserica, umplută cu Duhul Sfânt.

Cine sunt „cei întinați”? Fecioara adormită, și cei ce vin la judecată, departe de tot, aici. Vom avea asta pe un alt desen, unde ea vine la judecata de la tronul alb și trebuie să fie judecată de cei răscumpărați. Pavel ne-a spus să nu dăm pe nimeni în judecată, pentru că sfinții vor judeca pământul. Așa este. Acum noi suntem la sfârșitul timpului. (Fratele Branham se referă la desenul de pe tablă.) În ordine.

Aici este a șaptezecoa săptămână. Dacă fiecare săptămână a avut exact șapte ani, și noi am avut deja șaiszeci și nouă de săptămâni, atunci avem epoca neamurilor și noi știm că suntem la sfârșitul ei, și că mai este o săptămână rămasă pentru iudei. Este corect? (Amin.) Și aceasta este exact șapte ani. Dacă o săptămână înseamnă șapte ani, atunci au mai rămas șapte ani, pentru că El a spus: *„Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău.”* Astfel, noi știm că au mai rămas șapte ani pentru evrei. Este adevărat? Dacă aveți vreo întrebare, vreau s-o puneți.

La mijlocul acestei săptămâni iudaice, aceia sunt trei ani și jumătate, antihristul, domnul care va veni, va rupe legământul făcut. Țineți minte că el vine din Roma. Ce este el? Un papă, un domn printre popoare. Ei vor ridica un Faraon care nu-l cunoaște pe Iosif.

Voi, protestanților, spuneți: „Ei bine, asta este!” Dar, stați puțin, noi știm că protestanții s-au organizat și că se unesc într-o confederație a bisericilor: un chip al fiarei, și merg chiar cu ei.

Noi știm de asemenea, că și iudeii sunt chemați în această confederație. Da, domnilor. Și ei sunt de acord pentru așa spune Biblia.

El face un legământ cu ei, iar în mijlocul săptămânii a șaptezecoa, antihristul rupe legământul cu iudeii, „poporul tău”. De ce?

În Apocalipsa 11 scrie că El va trimite doi profeți, care vor profeti în vremea aceea.

Oamenii se vor înfuria pe ei și îi vor ucide, este adevărat? (Amin.) Desigur, iar trupurile lor vor zace pe stradă, „în piața Cetății celei mari, care, în înțeles duhovnicesc, se cheamă „Sodoma și Egipt”, unde a fost răstignit și Domnul lor.” Deci este vorba despre Ierusalim, este adevărat? Ei zac acolo trei zile și trei nopți, iar după aceea Duhul de viață va veni în ei, vor fi înviați și vor merge în slavă. La vremea aceea, a zecea parte din cetate se va prăbuși. Este corect? (Amin.) Când se va întâmpla aceasta? În mijlocul acestor ultimi șaptezeci de ani.

Când Biserica merge sus, fecioarele adormite vor fi toate în acea confederație: metodiști, baptiști, prezbiterieni, pentecostali căldicei. Atunci ei vor face un legământ. Acest papă nou pe care-l avem, vrea să-i aducă pe toți înăuntru. Nu vedeți că aceasta se întâmplă chiar acum? Ei se întrunesc și-i aduc înăuntru pe toți, prima dată după sute și sute de ani. El îi aduce pe toți înăuntru, împreună, și face o confederație iar iudeii o vor accepta. Oh, glorie! Aleluia! Laudă Dumnezeuului nostru care trăiește în veci de veci! Ia te uită! Frate, este atât de simplu că și un copilăș o poate vedea. Acest consiliu ecumenic îi aduce împreună pe iudei, protestanți și catolici.

Atunci când cei doi profeți vor veni, ce vor face ei? Ce va face fiara, acel domn care va sfărâma puterea poporului sfânt? El va rupe legământul cu iudeii. După trei ani și jumătate îi va da afară. Oamenii cred că antihristul ar fi comunismul, dar nu este adevărat. Voi credeți aceasta pentru că Duhul lui Dumnezeu nu și-a început încă lucrarea cu voi. Nu, nu este comunismul, ci religia. Biblia spune că va fi atât de aproape, încât dacă ar fi cu puțință, i-ar înșela chiar și pe cei aleși. Așa a spus Isus. Vedeți ? Noi suntem la sfârșit.

Ce vor face cei doi profeți, Moise și Ilie, când vor veni? Le vor arăta evreilor greșeala pe care au săvârșit-o. Prin ei, Dumnezeu îi va chema pe cei o sută patruzeci și patru de mii. Ce este Acesta? Duhul lui Ilie, din Biserica neamurilor, va continua drept înainte în biserica iudaică și îi va chema iar Moise va fi cu el. Aleluia! Înțelegeți? (Amin.) El le va predica iudeilor același Mesaj de cincizecime, pentru că ei l-au respins pe Mesia. (Fratele Branham bate de șase ori în amvon.) Amin. Înțelegeți? Lor li se va predica același Mesaj de cincizecime. Ei îi vor urî atât de mult pe iudeii aceia, încât îi vor omorî. Ei vor fi urâți de toate neamurile, dar la

mijlocul săptămânii, se vor ridica cei o sută patruzeci și patru de mii de iudei adevărați. Cei doi profeți vor fi plini de Duhul Sfânt. Frate, tu vorbești despre minuni, dar ei făceau minuni cu adevărat. Ei au închis cerul și nu a plouat în zilele profeției lor și au lovit pământul cu plăgi de câte ori au vrut. Ei au chemat plăgi și câte altele. Pentru romani ei vor fi ca un ghimpe în coaste, dar în final, vor fi omorâți. Dumnezeu nostru este un Dumnezeu înspăimântător când se mânie. Țineți minte că aceasta se întâmplă în cea de-a șaptezecă săptămână, când Biserica este în slavă, (Amin.) unde se desfășoară Cina nunții. Da!

Observați, noi i-am văzut pe cei unși întorcându-se la templul din Împărăția de o mie de ani, la sfârșitul epocii iudeilor. Atunci El va veni călare pe un cal alb, iar biruitorii îl vor urma tot pe cai albi. Calul reprezintă o putere. Cuvântul spune că El are o haină albă, muiată în sânge, iar pe ea este scris: „Cuvântul lui Dumnezeu”. Puternicul Biruitor vine la templu ca să înceapă Împărăția de o mie de ani. Glorie! Acolo El se întâlnește cu cei o sută patruzeci și patru de mii, după acea săptămână, a șaptezecă de aici.

Cei doi profeți vor profeti în cea de-a șaptezecă săptămână, care va fi întreruptă la mijloc, prin uciderea celor doi profeți care lovesc pământul.

Atunci, El blestemă biserica aceea și o arde în foc, iar aliații ei vor sta și se vor uita la ea de la distanță, spunând: „*O, cetate eternă a Romei, într-un ceas ți-a venit pustiirea!*” Da, ea va fi făcută bucăți, deoarece Dumnezeu știe cum să procedeze.

Unul din îngeri a privit acolo și a spus:

„Sângele fiecărui martir al lui Hristos a fost găsit în ea, pentru că a înșelat, s-a organizat, a poluat biserica, a adus înăuntru toate aceste lucruri, iar pe cei care au încercat să i se împotrivescă, i-a înlăturat prin martiraj.” Glorie! Oh, nu știu, dar mă simt de parcă aș zbura! Nu sunteți bucuroși de Lumina Fiului, umblând în Ea? Unde suntem, frate? În ultimul ceas. Se poate întâmpla oricând.

Mesajul a ajuns la biserica din timpul sfârșitului, iar ea l-a respins pe Hristosul ei. Evreii sunt în patria lor de patruzeci de ani. Noua cetate a fost zidită. Ce așteaptă ei acum? Să vină Mesia. Când se va întâmpla aceasta? Nu știu. Când acea piatră lovește chipul, Ea s-a dus. Atunci totul va fi sfârșit.

Acum observați. În mijlocul săptămânii, adică trei ani și jumătate, el rupe legământul și face să înceteze jertfa de mâncare, pe care ei au așezat-o deja. Ei se vor întoarce, și vor spune: „Fiți atenți, voi toți sunteți biserici și puteți fi primiți în acest chip al fiarei. Vom avea părtășie și vom scăpa de comunism, vom șterge comunismul afară.” Vedeți? Ei pot să facă aceasta și o vor face.

Dar acum fiți atenți. Când Templul va fi zidit din nou, închinarea și jertfa zilnică va fi reluată. Prințul care va veni, la mijlocul acestei săptămâni, va rupe legământul și va face ca această jertfă să înceteze, iar ceea ce va face el, va ține până la sfârșit.

Urâciunea care pustiește se va întinde pretutindeni. Ce este urâciunea? „Necurăția”. Înțelegeți? Ce înseamnă „a pustii”? „A nimici.” Puterea catolică se va întinde ca să biruiască toate fecioarele adormite, iudeii și pe toți ceilalți. „Noi toți vom fi romani sau nu vom fi nimic.” El va rupe legământul la mijlocul săptămânii.

„Răspândirea urâciunii.” Dacă în timpul lui Isus, urâciunea a fost Roma cu politica ei, urâciunea pentru biserică va fi tot Roma. Urâciunea va ține până la prăpăd. Atunci va fi sfârșitul.

Iudeii, catolicii și protestanții (adică fecioara adormită), își vor uni forțele în Consiliul Mondial al Bisericilor. Vor fi așa cum a spus Isus în Matei 24 și cum citim în Apocalipsa 13.14.

Haideți să deschidem la Apocalipsa 13.14 și să vedem. În ordine. Deci:

„Și amăgea pe locuitorii pământului prin semnele, pe care i se dăduse să le facă, (consolidând aceste biserici) în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei, care avea rana de sabie și trăia.”

Acum, noi știm fără nici o umbră de îndoială cine era fiara, cine era puterea care avea rana de moarte și totuși trăia.

Aceasta s-a întâmplat atunci când Roma păgână a fost ucisă, iar Roma papală i-a luat locul; când puterea păgână a fost ucisă, iar puterea papală i-a luat locul.

Aceasta este Apocalipsa 13.14. Isus ne-a avertizat în Matei 24 cu privire la această icoană a fiarei. De asemenea, și Pavel vorbește despre ea în 2 Tesaloniceni 2.3-4.

Haideți să deschidem acolo și să vedem ce spune Pavel despre aceasta, să vedem ce spune puternicul Duh Sfânt care era peste acest puternic profet al Domnului. 2 Tesaloniceni capitolul 2. În ordine. Să începem de la versetul 3. Bun, haideți să citim. Ascultați cu atenție. Câți dintre voi cred că Pavel era umplut cu Duhul Sfânt? (Amin.) Fiți atenți.

„Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip; căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință (el va încerca să le spună că Domnul va veni chiar atunci, dar trebuie ca biserica să se lepede mai întâi de credință, să treacă prin Laodicea), și de a se descoperi omul fărădelegii (omul fărădelegii, al necredinței în Duhul Sfânt. Necredința va fi descoperită.), fiul pierzării, (așa cum a fost Iuda, casierul bisericii)

potrivnicul, care se înalță mai presus de tot ce se numește „Dumnezeu” (dându-se), sau de ce este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu.” (frate, există pe pământ vreo persoană care face aceasta, altundeva decât la Vatican?)

Dacă mergem în Apocalipsa 13, vedem că omul acesta stă într-un oraș așezat pe șapte coline. Pe tronul papei fiind scris: „Vicarius Filii Dei”, ceea ce înseamnă „Locțiitorul Fiului lui Dumnezeu”.

Socotind aceste cuvinte conform cifrelor romane, obținem numărul 666, adică numărul fiarei:

V I C A R I V S F I L I I D E I

5 + 1 + 100 + 1 + 5

1 + 50 + 1 + 1 + 500 + 1

Papa poartă o coroană triplă, pe care am avut ocazia s-o privesc de aproape. M-am dus să văd cu ochii mei această coroană a papei de la Vatican, ca să fiu sigur că știu despre ce vorbesc. El se ridică mai presus de tot ce se numește Dumnezeu și mai presus de toți sfinții. Da, el se intitulează „cel mai sfânt”, stă în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu, iertând păcatele și așa mai departe. Știți voi, desigur.

Pavel a spus că lepădarea de credință trebuie să vină înainte de a se descoperi fiul pierzării.

„Nu vă aduceți aminte cum vă spuneam lucrurile acestea, când eram încă la voi?”
(v.5).

Oh, mi-ar fi plăcut să fiu acolo și să-l aud pe Pavel predicând aceste lucruri, vouă nu? Oh, cum aș vrea să-l fi ascultat! Acum, ce va face el? O icoană fiarei.

Ascultați cu atenție, cu mare atenție.

Biserica a simțit deja venirea unui papă, la sfârșitul epocii lui Pavel. Da, ei vedeau cum se ridică „Nicolaiții”, care urmau să facă un om sfânt. Pe cine? Pe papa. Lumea și aristocrații s-au strecurat în biserică și au schimbat felul de închinare. Pavel a înțeles aceasta de la Duhul Sfânt care era în el. Ei vedeau că se apropie ceva, iar Duhul Sfânt i-a avertizat tot timpul cu privire la zilele din urmă. Nu vă amintiți cum a vorbit Isus despre aceste fapte ale Nicolaiților, care mai târziu au devenit o învățătură, iar în final o organizație? Fraților, noi nu mai suntem în întuneric, de aceea, țineți minte acest lucru. Înțelegeți? (Amin.) Noi suntem aici.

La început au fost faptele Nicolaiților, apoi marii demnitari s-au organizat și au format Biserica catolică. Pavel a spus că sfârșitul nu putea să fie atunci, deoarece trebuia să se ajungă la lepădarea de credință, la lepădarea de credința cincizecimii. Credința adevărată va fi înlăturată, iar demnitarii se vor instala înăuntru. Ei vor avea un om care va lua locul lui Dumnezeu; așezat în templul lui Dumnezeu și se ridică deasupra tuturor oamenilor. Înțelegeți ce înseamnă aceasta?

„Nicolaismul” înseamnă a birui, a cuceri biserica. Înțelegeți? El se va așeza în templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu. Pavel a spus că mai întâi trebuie să vină lepădarea de credință, în zilele din urmă. Și chiar aici suntem noi acum, vedem lepădarea de credință, vedem cum biserica se îndepărtează tot mai mult de ea, vedem că trăim în vremea sfârșitului.

Acum, dacă cele șaiszeci și nouă de săptămâni au trecut deja, dacă iudeii sunt în patria lor, dacă biserica neamurilor a ajuns la sfârșit, la sfârșitul epocii Laodicea, atunci cât de aproape este venirea Domnului, sfârșitul tuturor lucrurilor, sfârșitul acestei epoci și răpirea? În momentul când El începe cea de-a șaptezecă săptămână, ultimii șapte ani, Biserica este dusă. O puteți vedea, prieteni? Ridicați mâna dacă înțelegeți. Acum, haideți să nu mai fim copii, să nu ne mai jucăm, deoarece trăim în timpul sfârșitului. Da, noi am ajuns la sfârșit și ceva trebuie să se întâmple.

Cele șaiszeci și nouă de săptămâni s-au împlinit întocmai; plecarea iudeilor s-a

Împlinit întocmai, epoca Bisericii s-a împlinit întocmai, așa că suntem la sfârșit, la sfârșitul epocii Laodicea. Stelele mesageri și-au predicat mesajul și acesta a mers afară. Noi doar navigăm. Iudeii s-au întors în patria lor de patruzeci de ani. Ce urmează să se întâmple? Venirea Pietrei. Acolo suntem. Când se va întâmpla? Eu nu știu, dar frate, în ce mă privește, eu vreau să fiu gata. Vreau să am hainele pregătite.

Mai avem doar câteva minute și aș vrea să stați liniștiți și să ascultați.

În momentul când El începe cea de-a șaptezecă săptămână, cei șapte ani, Biserica este dusă. Ascultați. Repet ca să nu uitați!

Aceasta este ceea ce a pus Duhul Sfânt pe hârtie, atunci când scriam. Noi suntem în epoca Laodicea, iar Hristos este respins de propria Sa biserică. Steaua acestei epoci, trimisul ei, și-a adus Mesajul, iar Israelul se află în patria lui. Vedeți în ce timp trăim? Suntem la sfârșit.

Acum, încă o idee sau două.

Prin harul Său, toate aceste lucruri ne vor ajuta atunci când ne vom apropia de aceste ultime șapte peceți. Înțelegeți unde am fi greșit? De la Apocalipsa 6.1 până la Apocalipsa 19.21, am fi omis-o, deoarece am încercat să-o aplicăm acolo, înapoi, în această epocă a neamurilor, dar vedeți, este dincoace, în această epocă. (Fratele Branham folosește ilustrarea de pe tablă.) Acum, noi am dovedit-o prin Cuvântul lui Dumnezeu, prin istorie, prin fiecare lucru și prin semnele timpurilor, prin zile, că nu a mai rămas nimic altceva. Noi suntem la sfârșitul neamurilor. Ce vom face noi? Este vorba de sufletul meu și de sufletul tău. Este vorba de viața mea și de viața ta; de viața celor dragi ai noștri. Noi am fost mângâiați prea mult și am avut prea multe lucruri ușoare, așa că am face bine să ne trezim, căci este mai târziu decât credeți. Țineți minte acest lucru.

Acum, o afirmație zguduitoare, dacă vreți să v-o notați. Vă rog să ascultați cu atenție.

Acesta este ultimul meu comentariu, apoi mai am o idee mică despre care vreau să vorbesc și voi încheia. Stați deci liniștiți pentru un moment, și ascultați cu atenție, căci am să vă spun ceva care vă va ului.

Între sfârșitul acestei epoci și venirea lui Hristos, nu este distanță nici cât grosimea lamei unui cuțit. Nu a mai rămas nimic altceva.

Este Israelul în patria lui? (Amin.) Noi știm că este. Suntem noi în epoca Laodicea? (Amin.) A mers înainte Mesajul acestei epoci rusalistice, încercând să-i întoarcă pe oameni la binecuvântarea originală rusalistică? (Amin.) A venit fiecare trimis întocmai, la epoca lui? (Amin.) S-au ridicat popoarele unele împotriva altora? (Amin.) Vedem cum se răspândesc bolile? Există o foamete astăzi, în țară? Vine Biserica adevărată de la sute de mile ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu? (Amin.) De ce? Pentru că există o foamete, dar nu de pâine, ci de auzirea Cuvântului lui Dumnezeu, este adevărat? (Amin.) Noi trăim chiar acum, în mijlocul ei. Vedeți unde ne aflăm?(Amin.) Noi așteptăm Piatra aceea.

O afirmație zguduitoare: Din momentul când Dumnezeu i-a dat făgăduința lui Avraam (nu pierdeți acest lucru), deci din momentul când Dumnezeu i-a dat lui Avraam făgăduința (Geneza 12.3) și până când iudeii L-au respins pe Hristos în anul 33 e.n. (era noastră), puterea lui Dumnezeu a fost cu iudeii 1954 de ani, conform Galateni 3.16-17 și conform Cronologiei Evreilor a lui Usher. Dumnezeu a lucrat cu evreii 1954 de ani. Eu am mai multe versete în legătură cu aceasta, dar vi-l dau numai pe cel din Galateni 3.16-17.

Apoi, după ce ei L-au respins pe Hristos, El S-a întors la neamuri, ca să-Și ia din mijlocul lor un popor pentru Numele Lui.

Vreți un verset din Scriptură care să dovedească aceasta? Faptele Apostolilor 15.14.

Ascultați, dacă socotim timpul, aflăm că au mai rămas exact 17 ani până când se va împlini același interval de timp care mi-a fost dat, în care Dumnezeu lucrează cu noi prin puterea Duhului Sfânt: 1954 de ani, din anul 33 e.n, până în anul 1977. Dumnezeu lucrează cu noi la fel cum a lucrat cu iudeii, înțelegeți? Ce spuneți de aceasta?

Notați-vă acum un loc din Scriptură pe care vreau să vi-l dau. Levetic 25, începând de la versetul 8. La fiecare 50 de ani, Dumnezeu cerea un an jubileu. Al cincizecilea an fiind anul de veselie sau jubileul. Noi știm aceasta și o înțelegem. De la primul an de veselie din Levetic 25.8 și până în anul 1977, sunt de asemenea 70 de ani de veselie, ceea ce înseamnă exact 3.430 de ani.

Anul de veselie înseamnă plecarea sus, eliberarea.

Oh, așteptăm acea zi fericită a mileniului,

Când Domnul nostru binecuvântat va veni să-Și ia Mireasa care așteaptă;

Oh, pământul geme și plânge

După acea zi dulce, de eliberare

Când Mântuitorul nostru Se va întoarce pe pământ.

Ați înțeles? (Amin.) Dumnezeu lucrează cu noi exact atâta timp cât a lucrat cu

iudeii. Din momentul când El i-a dat făgăduința lui Avraam și până la respingerea lui Mesia, în anul 33 e.n., au trecut 1954 de ani, iar acum mai avem 17 ani. Noi am avut cam 1930 de ani și au mai rămas 17, deci până în anul 1977, când va fi al 70-lea jubileu, de la începutul jubileelor. Ce va fi atunci? Oh, frații mei, fiți atenți să nu pierdeți aceasta! Acesta va fi jubileul plecării sus al Miresei dintre neamuri și al întoarcerii lui Hristos la iudei, când ei ies din robie. Amin. Nu înțelegeți? Ei s-au adunat din toată lumea pentru acea zi. Oh, vedeți unde suntem? Noi nu știm în ce timp se poate întâmpla, dar suntem la sfârșitul timpului.

Acum ascultați. Aș vrea ca cei care sunt în această biserică de mulți ani să observe un lucru. Eu nu am auzit niciodată despre aceasta până ieri. L-am aflat de la un istoric, Paul Boyd și apoi l-am purtat prin Scriptură și am cules toate aceste lucruri.

În anul 1933, în timp ce mă pregăteam să plec de acasă, am primit o vedenie referitoare la timpul sfârșitului. Observați cât este de izbitor. În vremea aceea eram foarte tânăr și aveam un Ford model 33, voi știți cum arătau mașinile în vremea aceea. Eu am scris acea vedenie pe hârtie și a fost tipărită, făcând înconjurul lumii. Atunci am prezis că până în anul 1977 se va întâmpla o mare tragedie în Statele Unite. Câți dintre voi își mai amintesc aceasta? Desigur, uitați-vă câte mâini sunt ridicate.

Fiți atenți. Eu am prezis că înainte de a se întâmpla această tragedie îngrozitoare în Statele Unite, trebuie să se mai întâmple încă șapte lucruri. Amintiți-vă că aceste lucruri au fost spuse înainte ca să se întâmple vreunul din ele.

Atunci am spus că vom intra într-un al doilea război mondial. Cei care-și amintesc că m-au auzit spunând aceasta, să zică „Amin”. (Amin). Bun. Deci al doilea război mondial. Atunci am spus: „Președintele pe care îl avem acum (am copiat acest lucru ieri, din Biblia mea veche). Cine își mai amintește cine era președinte atunci? Franklin D. Roosevelt. Președintele pe care îl avem acum va conduce chiar în al patrulea mandat (atunci era la primul) și vom fi târâți în al doilea război mondial.”

Am mai spus: „Dictatorul care se ridică acum în Italia (Moussolini), va veni la putere, el va merge în Etiopia, și Etiopia va cădea la picioarele lui.”

Sunt aici câțiva oameni care știu că în seara când am predicat aceste lucruri la Redman`s Hall, au fost unii care au vrut să mă arunce afară pentru ce am spus. Da, doamnă Wilson, știu că ai fost acolo. Dar s-a împlinit ceea ce am spus? Desigur. Am spus: „Mussolini va avea un sfârșit rușinos.” Și așa a fost. El și femeia cu care era, au fost spânzurați cu o frânghie în stradă, cu picioarele în sus și goi. În ordine. Aceasta s-a împlinit.

Apoi am spus: „Femeilor li se va acorda dreptul la vot, ceea ce este o mare rușine pentru această națiune. Prin votul lor, într-o zi, va fi ales omul nepotrivit.” Și ele au făcut aceasta la ultimele alegeri. Vai, vai!

Patru: Am spus: „Știința va progresa într-un asemenea mod... Nu, aceasta este următoarea, căci mai întâi am spus: „Vom intra în război cu Germania. Ei își vor construi o fortăreață de beton, iar americanii vor avea pierderi foarte mari în lupta care se va da acolo.” Dumnezeu cel Atotputernic înaintea căruia stau, știe aceasta. Eu am văzut cum acei naziști loveau în americani la zidul acela. Aici sunt mulți băieți care au fost la acea Linie Siegfried și știu ce a fost acolo. (Amin. Da, domnule.) Țineți minte că această vedenie a fost cu unsprezece ani înainte de construirea Liniei Siegfried. Este Dumnezeu adevărat? (Adunarea spune: Amin.) Ne spune El și acum lucrurile înainte de a se întâmpla? (Amin.) Fiți atenți, căci acesta a fost al patrulea lucru.

Acum, al cincilea: „Știința va progresa atât de mult, încât vor face o mașină care nu va mai avea nevoie de volan. Mașinile vor avea tot mai mult forma unui ou. Eu am văzut o familie de americani care călătoreau într-o mașină, întorși cu spatele spre locul unde ar fi trebuit să se afle volanul. Păreau că joacă șah sau cărți.” Noi o avem, este la televizor. Toate o au: Știința populară, Mecanica. Noi avem mașina care este controlată prin telecomandă, prin radar. Nici nu mai este nevoie de volan. Îți programezi mașina și ea te duce unde vrei, fără accidente, sau alte neplăceri. Un magnet ține toate celelalte mașini departe de mașina ta. Vedeți? S-a

ajuns și la aceasta. Gândiți-vă însă la faptul că acest lucru a fost prezis cu treizeci de ani înainte de a se întâmpla.

Alegerea președintelui Kennedy, realizarea acestei mașini, deci faptul că cinci din cele șapte lucruri s-au împlinit, arată că suntem aproape de sfârșit.

Eu am spus: „Am văzut ridicându-se o femeie puternică și frumoasă, îmbrăcată în haine împărătești, în purpură.” Iar în paranteză am scris: „Se va ridica o mare conducătoare în Statele Unite - poate fi Biserica Catolică.”

Eu nu știu dacă această femeie este într-adevăr Biserica Catolică. Nu știu, nu pot să spun aceasta, deoarece tot ce am văzut este această femeie. Amin.

Statele Unite este însă o națiune a femeilor, fiind simbolizată în profeție prin numărul treisprezece. Drapelul nostru a avut la început treisprezece dungi și treisprezece stele, deoarece am început cu treisprezece colonii. Treisprezece, treisprezece, peste tot treisprezece. Despre ea se vorbește chiar în capitolul 13 din Apocalipsa. Deci este o națiune a numărului treisprezece, o națiune a femeii.

Judecătorii din America înregistrează mai multe divorțuri din cauza femeilor noastre decât în toată lumea. Moralitatea din țara noastră este mai scăzută decât oriunde, iar divorțurile sunt mai numeroase chiar decât în Franța sau Italia, unde prostituția este pe stradă. Acolo se află prostituate, dar la noi femeile căsătorite trăiesc cu mai mulți bărbați, iar bărbații căsătoriți trăiesc cu alte femei.

În țările unde există poligamie este de o mie de ori mai bine. Cu toate acestea, poligamia este greșită; noi știm aceasta. Dar, ca să vă arăt cât suntem de degradați, am adus un articol decupat dintr-un ziar, în care spune că atunci când tinerii americani au plecat peste hotare în acest ultim război, trei din patru au fost părăsiți de soții înainte de a se întoarce în țară.

Un titlu mare spunea: „Ce s-a întâmplat cu morala poporului american?” Vă amintiți acest articol? (Amin.) Cred că l-ați citit cu toții. Ce s-a întâmplat cu morala femeilor americane? Ele se duc să lucreze în fabrici alături de alți bărbați. Da, aceasta este o națiune a femeii. Ce urmează? Să avem ca Dumnezeu o femeie, să ne închinăm la o zeiță.

După aceasta, m-am întors și am văzut Statele Unite arzând ca un foc mocnit în timp ce totul sărea în aer. Ardea ca niște bușteni în foc sau ca ceva ce i s-a pus foc. Am privit cât am putut de departe și totul a fost aruncat în aer. Atunci, vedenia m-a părăsit. Fraților, cinci din cele șapte vedenii s-au împlinit.

Vedenia a venit, iar eu am predicat despre ea. Eu nu am spus niciodată că Domnul mi-ar fi spus aceasta, dar în dimineața aceea, m-am dus la biserică și în timp ce alergam de la un capăt la celălalt al zidului, am spus:

„După felul în care evoluează lucrurile, eu prezic (nu știu de ce spun aceasta), că toate acestea se vor întâmpla de acum, din anul 1933 până în anul 1977.”

Dumnezeu îmi cunoaște inima. Până ieri, eu nu am știut că anul 1977 este anul de veselie. A trecut exact același interval de timp pe care l-a dat Dumnezeu lui Israel. Iată-ne la sfârșitul acestei epoci, înaintea celei de-a șaptezecă săptămână. Noi nu știm în ce timp va fi dusă Biserica, dar ce putem face, prieteni? Unde suntem? Vedeți unde am ajuns acum? Înțelegeți cea de-a șaptezecă săptămână a lui Daniel?

Când vom vorbi despre cele șapte peceti, vom vedea că în prima pecete vine un călăreț călare pe un cal alb, care are un arc în mână. Priviți cine este acel ins. Observați calul gălbui care vine mai târziu, cine îl călărește și de unde vine. Observați cum vin cei o sută patruzeci și patru de mii și fecioarele adormite. Observați toate aceste lucruri care au loc: vărsarea potirelor, nenorocirilor, cele trei duhuri necurate ca niște broaște. Observați cum se potrivesc toate aceste lucruri în acele plăgi când sunt turnate. De fiecare dată când s-a deschis o pecete,

se varsă o plagă și vine o distrugere. Observați ce se întâmplă chiar acum, la sfârșit.

Priviți acești trei profeți...sau acești doi profeți când se ridică aici, sus. La mijlocul săptămânii ei sunt uciși apoi începe bătălia de la Armagedon. Dumnezeu însuși începe să vorbească, apoi Se ridică și începe să lupte. Profeții aceia lovesc pământul. Ei predică Numele lui Isus Hristos și botează în același fel. Ei fac același lucru pe care l-au făcut primii rusalistici, părinții și mulți îi urmează. Dar cei care unit în cea confederație, organizația aceea s-a mișcat drept în jos și nici chiar puterea celor doi profeți nu a rupt-o, așa că, în final vor spune: „Ne vom aduna cu toții într-o singură organizație.” El aduce înăuntru urâciunea, romanismul care se răspândește pretutindeni și face pustiirea. Urâciunea pustiirii, necurăția, va cuprinde totul.

Amintiți-vă de bătrâna mamă curvă care stă pe fiară, îmbrăcată în stacojiu și are șapte capete și zece coarne. Vă amintiți? *„Ea ținea în mână un potir plin de spurcăciuni și de necurăția curviei ei.”* Aceasta este doctrina pe care a dus-o afară, la oameni. Așa este, frații mei. Noi suntem la sfârșit.

Copilașilor, noi nu știm, dar poate nu vom trăi să venim diseară înapoi. Poate nu mai trăim să ne vedem unul pe altul. Eu nu știu, dar sfârșitul este foarte aproape. Scriptura dovedește lucrul acesta în mod desăvârșit.

Acum, dacă este cineva care n-a înțeles ceva, aș vrea să-mi scrieți și să-mi spuneți. Frații mei din alte părți, care auziți aceste benzi, dacă pot să vă ajut cu ceva, dați-mi de știre. S-ar putea să nu fiți de acord cu mine, așa cum s-ar putea ca eu să nu fiu de acord cu organizația voastră, nu cu voi, ci cu sistemul vostru de organizare. Eu nu sunt împotriva catolicilor; nu spun că nu îmi plac catolicii, oamenii din organizație, aceasta nu este adevărat. Eu îi iubesc pe toți oamenii, dar sunt împotriva sistemului care îi ține legați. Asta este. Deci sistemul.

Eu nu am fost niciodată împotriva Germaniei, ci împotriva nazismului; nu am fost

împotriva Italiei, ci împotriva fascismului. Aduceți-vă aminte că în vremea aceea, eu am făcut o altă prezicere, desigur, mulți dintre cei vârstnici își amintesc. Am zis: „Există trei mari ismuri care încearcă să cuprindă lumea de astăzi: fascismul, nazismul și comunismul.”

Și am mai spus: „Toate vor sfârși în comunism.”

Tot atunci, v-am pus pe toți cei prezenți, să repetați: „Țineți-vă privirea pe Rusia!” Vă amintiți aceasta? „Țineți-vă privirea pe Rusia!” Totul va fi înghițit până la urmă de comunism și apoi totul se va transforma în catolicism.

Țineți minte că în vremea sfârșitului totul va fi înghițit de catolicism. Acesta este adevărul absolut. Apoi va urma bătălia de la Armaghedon, chiar aici, dincoace, când vine Hristos însuși.

Voi ați citit de multe ori Apocalipsa 11.3:

„Voi da celor doi martori ai Mei (putere) să prorocească, îmbrăcați în saci, o mie două sute șaizeci de zile.” Ce înseamnă 1260 de zile? Trei ani și jumătate. Apoi, chiar în mijlocul celei de-a șaptezecă saptămână, ei vor fi uciși în stradă. Vedeți unde sunt cele șaizeci de săptămâni ale lui Daniel? Vedeți unde trăim noi?(Amin.) Suntem la sfârșit, prieteni iubiți. Suntem la sfârșit.

Națiunile se sfarmă, Israelul se trezește.

Semne prezise de profeți (Aici suntem).

Zilele neamurilor sunt numărate, (aici)

Cu dureri împovărate,

Întoarceți-vă, o, risipiților, la ai voștri.

Haideți să cântăm:

Ziua răscumpărării este aproape.

Oamenii își dau sufletul de groază.

Umpleți-vă cu Duhul,

Curățați-vă lămpile,

Priviți în sus, răscumpărarea voastră e aproape.

Oh, nu este minunat?

Națiunile se sfarmă,

Israelul se trezește.

Semne prezise de profeți.

Zilele neamurilor sunt numărate,

Cu dureri împovărate,

Întoarceți-vă, o, risipiților, la ai voștri.

Acum împreună:

Ziua răscumpărării este aproape.

Oamenii își dau sufletul de groază.

Umpleți-vă cu Duhul,

Curățați-vă lămpile,

Priviți în sus,

Răscumpărarea voastră este aproape.

Dați-mi voie să vă cânt câteva versuri:

Prorocii mincinoși înșeală,

Și tăgăduiesc adevărul!

Că Isus este Dumnezeuul nostru (Ei fac din El a treia persoană, știți aceasta. Dar nu

este adevărat, ci El este Dumnezeuul nostru.)

Dar noi vom merge

Pe unde au trecut apostolii,

Căci ziua răscumpărării este aproape,

Oamenii își dau sufletul de groază.

Umpleți-vă cu Duhul,

Curățați-vă lămpile, Priviți în sus,

Răscumpărarea voastră este aproape.

Nu sunteți bucuroși? Înapoi la Mesaj, frate. Întoarce-te la original! Înapoi la Cincizecime! Înapoi la adevărata binecuvântare! Înapoi la Numele lui Isus Hristos! Înapoi la botezul cu Duhul Sfânt! Înapoi la semne și minuni! Înapoi la Cincizecime! Ieși din organizație și întoarce-te la Duhul Sfânt, căci El este Învățătorul nostru.

Ziua răscumpărării este aproape.

Oamenii își dau sufletul de groază.

Umpleți-vă cu Duhul,

Curățați-vă lămpile,

Priviți în sus, răscumpărarea voastră este aproape.

Nu este minunat? Ce a zis profetul? Va veni o vreme când voi nu puteți spune dacă este zi sau noapte. Uitați-vă cum a fost. Vedeți? Oh, atât de rău, prin epocile Bisericii!

Spre seară va fi lumină.

Cărarea spre glorie, sigur o veți găsi.

Pe calea apei este Lumină azi,

Îngropați în Numele scump al lui Isus.

Tineri și bătrâni, pocăiți-vă de păcate,

Și Duhul Sfânt va veni peste voi.

Aceste lumini de seară au venit. Este dovedit că Dumnezeu și Hristos sunt Unul. Nu trei, ci Unul.

Înapoi la Mesaj! Înapoi la ce a învățat Pavel! Înapoi la botezul cu care a botezat el! El a văzut niște oameni botezați altfel și i-a chemat ca să fie botezați din nou. El a spus că, dacă un înger din cer, ar predica orice altceva, să fie blestemat. Așadar, înapoi la Mesaj, prietene! Este timpul serii.

Oh, Îl iubesc atât de mult! Voi nu? (Amin.) Câți vedeți acum a șaptezecoa săptămână a lui Daniel și ce este ea? Câți o credeți? Spuneți: „Amin.” (Amin). Slăvit să fie Domnul!

Care este următorul lucru? Cele șapte peceti. Vom vorbi despre ele atunci când ne va îngădui Domnul. Eu nu știu când va veni acea zi, dar oricând ne va spune El, vom vorbi despre acest subiect. Atunci, vom avea o adunare lungă, lungă, pentru că vom trece prin Apocalipsa de la capitolul 6 până la capitolul 19.

Aș vrea ca nimeni să nu înțeleagă greșit aceste lucruri. Se înregistrează acum? Aș vrea ca nimeni să nu înțeleagă greșit aceste lucruri.

Să nu spuneți: „Fratele Branham a zis că Isus va veni în anul 1977,” căci eu nu am spus niciodată așa ceva, deoarece știu că Isus poate veni chiar astăzi. Eu am prezis numai că între anii 1933 și 1977 se va întâmpla ceva, se vor împlini lucrurile pe care le-am văzut în acea vedenie. Cinci dintre ele s-au împlinit deja.

Ați auzit ce a spus președintele nostru? Că vrea un alt război. Spunea că vrea să ia ca exemplu Berlinul. Dar cum rămâne cu Cuba, de aici, de la ușa din dos? De ce un astfel de exemplu? Ce înseamnă aceasta? Oh, ce nonsens! Vedeți? Oh, frații mei, suntem chiar la sfârșit. Totul se va întâmpla exact cum a spus Dumnezeu. Iată de ce trebuie să citim ceea ce a spus El, să ne punem în rândulială, să ne pregătim și atunci poate să se întâmple orice. Noi așteptăm.

Noi așteptăm ziua fericită a Mileniului,

Când Domnul nostru va veni să-Și ia Mireasa care așteaptă

Pământul geme și strigă,

După acea zi de scumpă izbăvire

/: Când Mântuitorul nostru se va întoarce pe pământ: /

/: Satana va fi legat o mie de ani: /

Atunci nu ne va mai ispiti nimeni,

După ce Isus Se va întoarce pe pământ.

Câți sunt gata? Ridicați mâna. Domnul nostru se întoarce pe pământ,

Haideți să ne ridicăm în picioare și să dăm mâinile unii cu alții.

Satana va fi legat o mie de ani

Atunci nu ne va mai ispiti nimeni.

După ce Isus Se va întoarce pe pământ,

Întoarcerea lui Isus va fi răspunsul,

La plânsul și la supărarea noastră.

Căci cunoștința Domnului va umple

pământul, marea și cerul.

Dumnezeu va vindeca toate bolile

Și va șterge lacrimile suferinței,

După ce Isus Se va întoarce pe pământ

Da, Domnul nostru se va întoarce pe pământ

Satana va fi legat o mie de ani;

Atunci nu ne va mai ispiti nimeni.

După ce Isus se va întoarce pe pământ.

Oh, nu-i așa că vă simțiți bine? (Amin. Aleluia.) Gândiți-vă, prieteni, aceasta este Cincizecime, închinare! Haideți să batem din palme și să cântăm. Haideți cu toții. Voi, pentecostalii, încercați să vă eliberați, și voi, metodiștii, încercați să scăpați de acea veche formalitate. Haideți să cântăm: /: Da, Domnul nostru se întoarce pe pământ: /

(Biblia spune asta).

/: Satana va fi legat o mie de ani

Atunci nu ne va mai ispiti nimeni.

După ce Isus Se va întoarce pe pământ. :/

Îl iubiți? Oh, haideți să ridicăm mâinile către El!

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Căci El m-a iubit întâi,

Și mi-a adus mântuirea

Pe lemnul Calvarului.

- Amin -